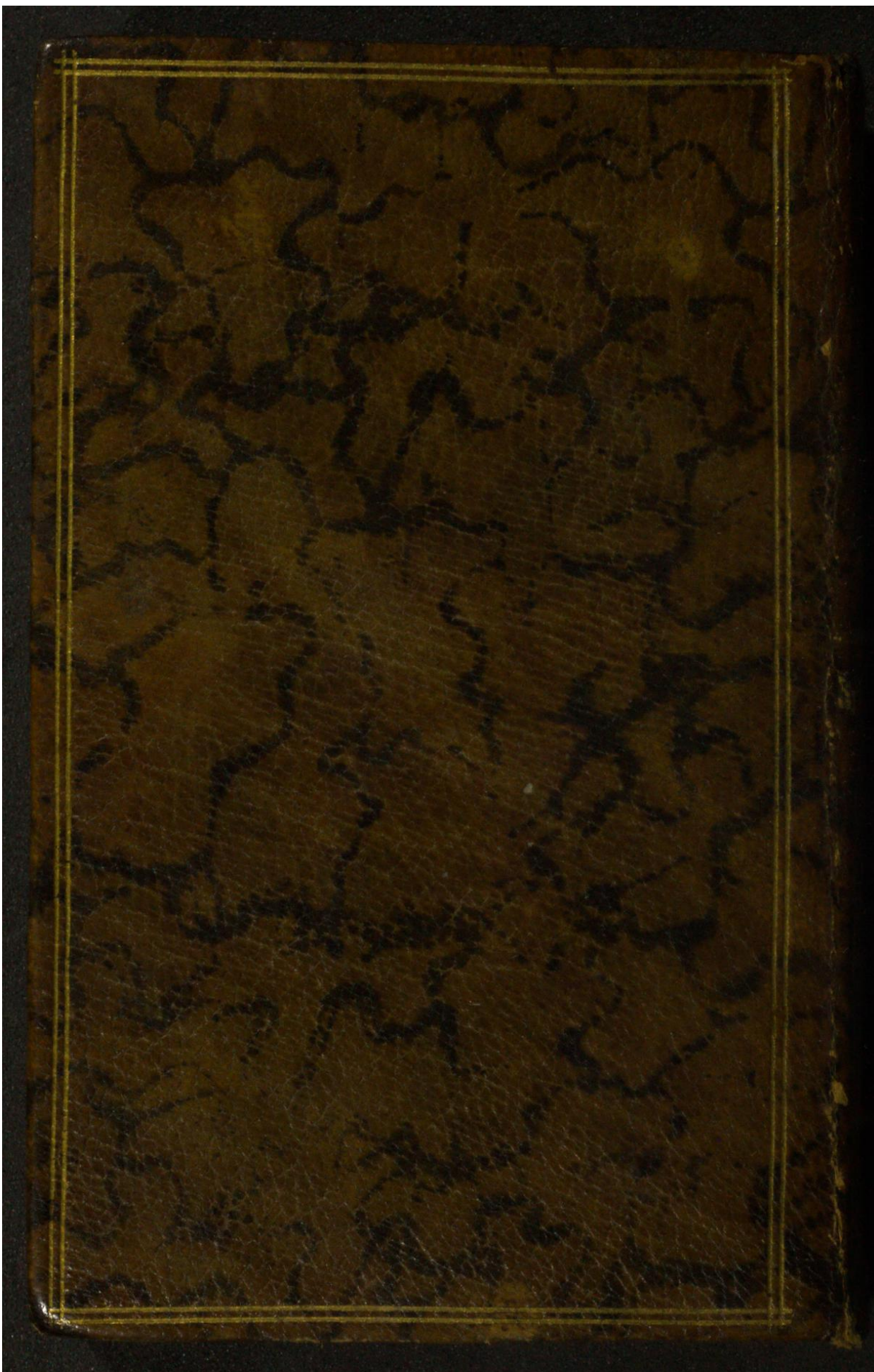

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
5703/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
5703/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
5703/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
5703/A

ELEGANTES
VARIORVM
VIRGILIO-OVIDIO
CENTONES

DE
OPIFICIO MVNDI,
CHRISTO DEO,
DEIQVE MATRE,
SS. FRANCISCO ET CAR.
BORROMAEO.

CID. MCC. XVII.

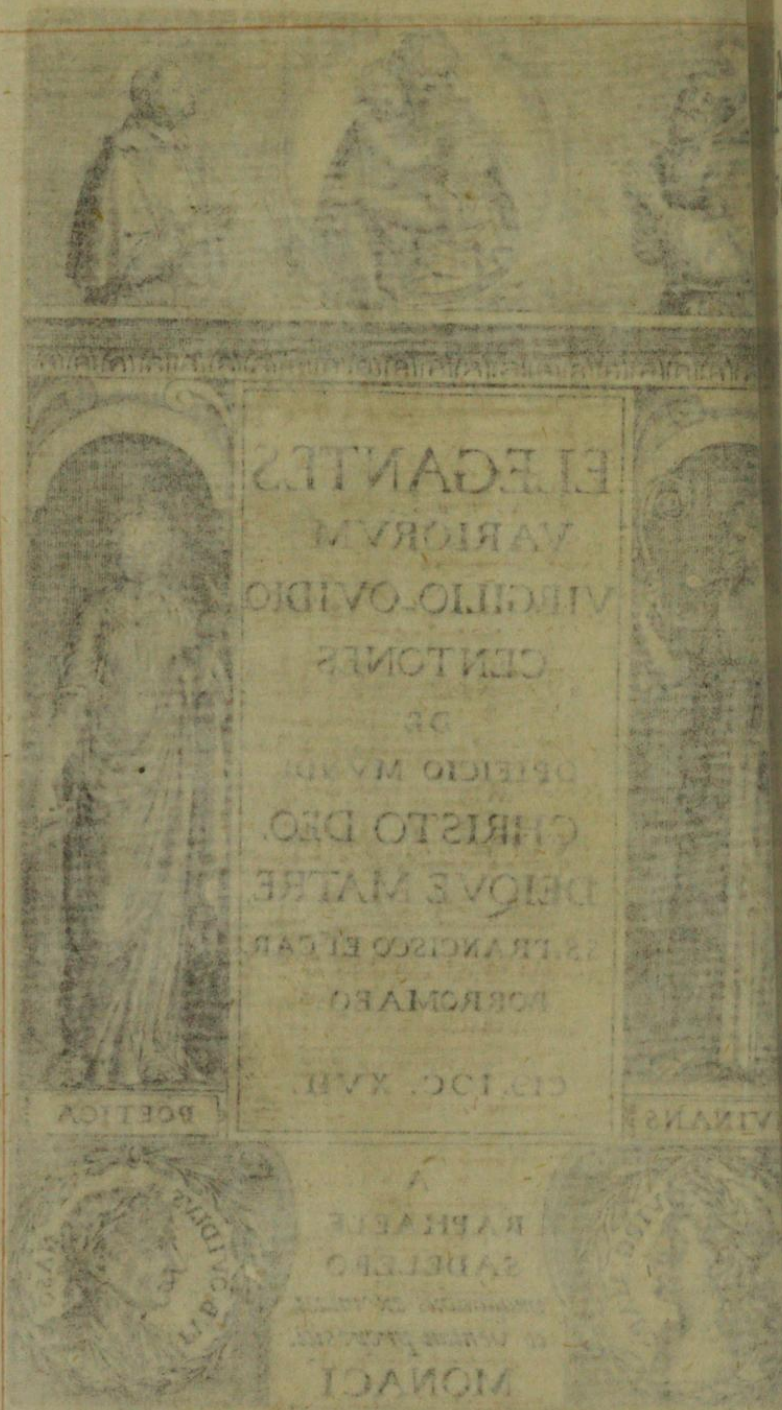

POETICA

A
RAPHAELE
SADELERO
*imaginibus exornati,
et venum propositi.*
MONACI.

PRO
ALC
OEMINE
CENT
DIVA DE
RET
DIO - GEN
MORPH.
VIRGI
DE DIVO
VIRGI
O CARO
VIRGI
RNAR
VERON.
L
VLI AM
AMO
CARO
ES

PROBÆ

ALCONIÆ

FOEMINÆ CLARISS.

CENTONES.

DE DIVA DEIPARA LAV-
RETANA.

VIRIDIO - CENTO. EX LIB. ME-

OMATAMORPH. FR. POLA. VERO-

THEN HENSI IURISC. CONCINNANTE.

Eiusdem

DE DIVO FRANCISCO

VIRGILIO - CENTO.

DE

DIVO CAROLO. PONT. MED.

VIRGILIO - CENTO.

BERNARDI BRVSCI

VERON. CAN. REG. LAT.

LVDVS

IN

VOCVLI AMOREM INIMICVM

AMORI DIVINO.

CAROLI SCRIBANI

E SOCIETATE IESV.

IN CENTONES. VI
GILIANOS.

CVM sese Andino iactantem Cyprida Vate
Vidit cum Nato qua regit astra suo;
Ecquis ait nostrum dabit isto Carmine Natum?
Aut hoc aut nullo debet hic ore cani.
Aeneamne suum legat illo in Carmine Cypris?
Et meus in versu sordidior fluat?
Ite agite, & vestrum Musæ reuocate Maronem
Vt meus hoc ipso Filius ore sonet.
Dixit & Elysij iterum Maro surgit ab oris,
Et canit ad iussus, maxima Virgo, tuos.

MODMODVM RE-
 ONES VERENDO ET RELI-
 ANOS GIOSISSIMO DOMINO
 SIGISMVNDQ.

O NOBILE, VETVS-
 VM CELEBREQUE D. AV-
 VSTINI CANONICORVM CON-
 TVBERNIVM SEON PRÆ-
 SVLI AMPLISSIMO.

Pima ex Ægypto fero spolia,
 Amplissime Præsul, quibus prisca
 & Christiana, numen inquam
 ipsum, numinisque Christi
 πανθρώπῃς Θεοτόκῃ, Diuósque celebramus.
 Extracta vestis est non è lana soloce, vel
 ordromidis villis, vel decote lacerna, vel
 annucia confuta, sed veluti è vario serico
 polymita gemmis & auro distincta. Quæ
 potaro quondam Vatum princeps, de pro-
 minis seu numinibus seu nominibus cecinit;
 Nam Naso ingenij laude etiam Marone feli-
 citior in fabulas & transmutationum prodi-
 tia contulit, hæc Christiana industria divi-

A ; nam

nam apum imitata solertiam, delibatis
 dique Poëtarum nobilissimorum versibus
 ad cultum & venerationem Dei cœlitur
 accommodauit, perinde ac si diuinus
 cœli Spiritus vates olim paganos afflat
 vt ignari tanquam Sibyllæ canerent, c
 mutatis nominib⁹, verius nostris religio
 bus quàm illorum superstitionibus con
 nirent. Leguntur hodie Homero - Vergil
 Ouidio - Cætones ad Dei Divorūq; præc
 tadicta, facta, laudes trāslati, quorū origo
 est ātiqua vt ipsa antiquitate cōditores
 rum principes antiquiores fuisse videāt
 certē nomina vetustas obruit, quorum
 nomine Tertullianus, Irenæus, Hieron
 mus fecere mentionem. E cæteris Ch
 stianis vetustiores Eudocia Augusta The
 dosij minoris coniunx, & proba Falcon
 laudantur, quarum illa Homerum, h
 Vergilium Christianè loqui docuit. In
 cuta nostris est temporibus & nostro m
 ximè sæculo ingens scriptorum turba, q
 id genus carminis magna sæpe ingenij fe
 citate in alias formas & argumenta seu C
 sarum seu lemmatum aliorum transful
 runt, qui Falconiam etiam ab Gelasio P. M.
 parum laudatam superarunt, de quib

hoc loco copiosius non disputo, ne mi-
llud Comici obiectes:

Quin tu alium queras, cui Centones farcias.

Religio tua tuumque politum & elegans
genium fecit, ut ex multis Centonum
iliadibus hos paucos, pios, & ingenio-
transcriberem, & iconibus illustratos
mini tuo inscriberem, quam operam ti-
meam si gratam cognoro, maiora exspe-
tabis: Maximis est dignus qui minima non
ternit. Monaci Calendis Septembris
1510, 1510. XVII.

Nominis tui studiosissimus
& observantissimus.

RAPHAEL SADELER
Sereniss. Boiorum Prin-
cipis Chalcographus.

8
PROBAE FAL
CONIÆ FOEMINÆ
CLARISS. CENTONES,

hoc est,

Carmen ex diuersis Virgilii versibus & H-
mistichiis consarcinatum, continens
descriptionem veteris & no-
ui testamenti.

*Adudum temerasse duces pia fœ-
ra pacis,*

*Regnandi miseros tenuit quos dira com-
pido,*

*Diuersasq; neces regum, crudelia bella,
Cognatasq; acies pollutas cado parentum
Insignes clypeos, nulloq; ex hoste trophæa,
Sanguine confpersos tulerat quos fama triumphos,
Innumeris toties viduatas ciuibus vrbes
Confiteor scripsi, satis est meminisse malorum.*

*Nunc Deus omnipotens, sacrû precor accipe carmen
Aeternumq; tui septemplicis ora resolu
Spiritus, atque mei resera penetralia cordis,
Arcana ut possim vatis proba cuncta referre.
Non nunc ambrosium cura est mihi quærere nectâr
Nec libet æonio de vertice ducere Musas.*

N6

mihi saxa loqui vanus persuadeat horror,
 rigerosq; sequi tripodas, & inania vota,
 nantesq; deas procerum, victosq; penates:
 us enim labor est verbis extendere famam,
 que hominum studijs parvam disquirere laudē.
 ast alio sed fonte madens imitata beatos,
 sitiens hausi sanctæ libamina pacis
 e canere incipiam, præsens Deus erige mentem.
 giliū cecinisse loquar pia munera Christi
 nulli obscuram, repetensq; ab origine pandam,
 ua fides animum, si veros fusa per artus
 agitat molem, & toto se corpore miscet
 ritus, & quantum non noxia corpora tardant,
 reniq; hebetant artus, moribundaq; membra.

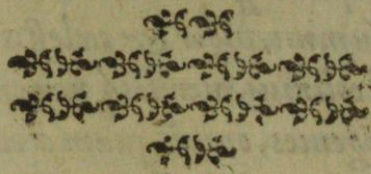
Deprecatio ad Deum.

O pater, ô hominum, rerumq; æterna potestas
 i facilem cursum, atq; animis illabere nostris,
 q; ades, inceptumq; vnâ decurre laborem
 ate patris summi, vigor & cælestis origo,
 nem primi colimus, meritosq; nouamus honores
 m noua progenies, omnis quam credidit ætas,
 unera vera cano, satis est potuisse videri.
 m pridem memini veterum monimenta virorum
 luseum ante omnes totum cecinisse per orbem
 uæ sint, quæ fuerint, & quæ ventura trahantur
 mnia ut ipse tener mundi concreuerit orbis.

℞

Felix

Felix qui potuit rerum cognoscere causas,
Vnde hominum, pecudumq; genus, vitæq; volan.
Et quæ marmoreo fert monstra sub æquore ponti
Et si quid simul ignis habet, vel mobilis humor,
Haud aliter prima crescentis origine mundi
Illuxisse dies, aliū ve habuisse tenorem
Crediderim, maior rerum mihi nascitur ordo
Si qua fidem, tanta est operi latura vetustas.
Namq; (fatebor enim) leuium spectacula rerum
Semper equos, atq; arma virūm, pugnasq; canebat
Et studio incassum nolui exercere laborem
Omnia tentanti potior sententia visa est
Pandere res altæ terra & caligine mersas.
Inq; dies, aliquid iam dudum inuadere magnū
Mens agitat, mihi nec placida contenta quiete est
Ore fauete omnes, latasq; aduertite mentes
Matres, atque viri, pueri, innuptæq; puella.

*Quam bene tectus hic est, quem velat gloria cæli:
Quam male tectus hic est, qui sine veste rubet.*

Flap. Sadeler exc.

Alconia Pro
De creat

PRINCIPI
pasq
Lauetema
Ise pater
labentem ca
neg erant a
aux atra pulm
us in praece
tine ad elere

De diuifi

neg pater omni
a dimouit
medium luci
tra cuncta no
entes voluens
Gonsis iulera
quum qua se

De qu

Postquam c
impotenti
imporibue
desue
que har

De creatione mundi.

PRINCIPIO cælum, ac terras, cam-
 posq; liquentes,
 Lucētemq; globum lunæ, solisq; labores
 ipse pater statuit, vos ô clarissima mundi
 mina, labentem cælo quæ ducitis annum.
 Nam neq; erant astrorum ignes, nec lucidus æther,
 et nox atra polum bigis sub nocte tenebat
 chaos in præceptis tantum tendebat ad umbras,
 quantus ad æthereum cæli suspectus olympum.

De diuisione lucis à tenebris.

Tunc pater omnipotens, rerum cui summa potestas,
 fœra dimouit tenebrosam, & dispulit umbras,
 et medium luci atq; umbris iam diuidit orbem
 sidera cuncta notat, tacito labentia cælo
 intentos voluens oculos qua parte calores
 Ausonios tulerat, quæ terga obuenterit axi,
 obliquus qua se signorum vertet it ordo.

De quatuor temporibus anni.

Postquam cuncta videt cælo constare sereno
 omnipotens, stellis numeros & nomina fecit,
 temporibusq; parem diuersis quattuor annum
 æstusq; & pluuias, & agentes frigora ventos.
 Atque hæc ut certis possemus discere signis

Vere

Vere tument terra, & genitalia semina poscunt,
 Ac medio tostas aestu terit area fruges,
 Et varios ponit fœtus autumnus, & atra
 Venit hyems, teritur sitionia bacca trapeis,
 Atque in se sua per vestigia voluitur annus.
 Tempore iam ex illo fecundis imbribus aether
 Magnus alit, magno commissus tempore fœtus.

Dies primus.

Et iam prima nouo spargebat lumine terras,
 Ducebatq; diem stellis aurora fugatis
 Tunc durare solum, & discludere nereia ponte
 Incipit, & rerum paulatim sumere formas,
 Et variae pelagi facies, immania cete
 Aequora verrebant caudis, & stumq; secabant,
 Nec non & vasti circuibant aequora ponti
 Iam sole infuso, iam rebus luce reiectis
 Exultans, roremq; simul dispargit amarum.

Dies secundus.

Postera iamq; dies primo surgebat eoo,
 Fudit humus flores, & frondes explicat omnes,
 Sanguineisq; inculta rubent auicularia baccis,
 Non rastris hominum, non ulli obnoxia curæ.

Dies tertius.

Tertia lux gelidam cælo dimouerat umbram.

a tunc resonant auibus virgulta sonoris,
 quidas corui presso dant guttere voces,
 remere aëria cessabit turtur ab ulmo.

Dies quartus.

quarto terra die variarum monstra ferarum,
 ingenumq; pecus, nullo custode per herbam
 erit syluis, subito mirabile visu.
 demum mouet arma leo, tunc pessima tigris
 mosusq; draco, & fulua ceruice leæna
 ere, ac formæ magnorum ululare luperum.
 ara pascuntur virides armenta per agros,
 gregibus liquidi fontes, nec gramina defunt.

Dies quintus & sextus.

umq; dies, alterq; dies processit, & omne
 virtutis opus diuinæ mentis & artis
 piciens genitor perfectis ordine rebus
 leti mentem nequit, ardescitq; tuendo
 rarum, tractusq; maris, cælumq; profundum,
 tuum, pecudumq; genus, secumq; volutat
 mare, qui terras, omni ditione tenerent
 segnes iaceant terra, iuuat usque morari.

De formatione primi hominis.

Talia versanti subito sententia sedit,
 icemq; trahit limum, fingitq; premendo

Pingue

Pingue solum primis extemplo à mensibus annis
 lamq̃ improviso tanta pietatis imago
 Processit noua forma viri pulcherrima rerum
 Os humerosq̃ deo similis, cui mentem, animū
 Maior agit deus, atq̃ opera ad maiora remittit

De formatione Eux.

Queritur hinc alius, nec quisq̃ ex agmine tanti
 Audet adire virum, sociusq̃ in regna vocari.
 Haud mora continuo, placidam per membra quiescit
 Dat iuueni, & dulci declinat lumina somno.
 Atque illi medio in spacio iam noctis opacæ
 Omnipotens genitor costas & viscera nudat,
 Harum vnā iuueni laterum compagibus arctat
 Eripuit, subitoq̃ oritur mirabile donum,
 Argumentum ingens clara cum luce refulsit
 Insignis facies, & pulchro pectore virgo
 Iam matura viro, iam plenis nubilis annis,
 Olli somnum ingens rupit pavor, ossaq̃ & artus
 Coniugium vocat, & stapefactus numine pressus
 Excepitq̃ manu, dextramq̃ amplexus adhæsit.

Deum protoplastum & Euam benedixisse.

His demum exactis torquet qui sidera mundi
 Insistit eo dicente premit placida equora pontus,
 Et tremefacta solo est tellus, silet arduus ether.

ite felices interq̃ virentia culta
scunatorum nemorum, sedesq̃ beatas.
ec domus, hæc patria est, requies ca certa laborũ.
ego nec metas rerum, nec tempora pono.
verium sine fine dedi, multosq̃ per annos
rastrum patietur humus nec vinea falcem.
genus immortale manet, nec tarda senectus
vilitat vires animi, mutatq̃ vigorem.

Quid prohibitum primis parentibus.
Vos contra quæ dicam animis aduertite vestris.
medio ramos, annosq̃ brachia tendens
in conspectu ramis felicibus arbor,
am, neq̃ fas igni cuiquam, nec sternere ferro,
ligione sacra, nunquam concessa moueri.
c quicumque sacros decerpserit arbore fœtus,
arte luet merita, nec me sententia vertit,
ec tibi iam prudens quisquam persuadeat author
maculare manus, liceat te voce moueri
mina, nec te ullius violentia vincat,
e digna manet diuini gloria iuris.

De delitijs paradisi.

Postquam cuncta pater, cæli cui sydera parent
nposuit, legesq̃ dedit, camposq̃ nitentes
super ostentat, tantarum gloria rerum.
te autem primi sub lumine solis exortus

B

Deuenero

Deuenêre locos, ubi mollis amaracus illos
 Floribus, & dulci aspirans complectitur umbra.
 Hic ver purpureum, atque alienis mensibus æsta
 Hic liquidi fontes, hic cœli tempore certo
 Dulcia mella premunt, hic candida populus antr
 Imminet, & lentæ texunt umbracula vites.
 Inuitant croceis ad laudes floribus orti
 Inter odoratum lauri nemus, ipsaq; tellus
 Omnia liberius nullo poscente ferebat.
 Fortunati ambo si mens non leua fuisset
 Coniugis infandæ, docuit post exitus ingens.

Tentatio per Serpentem.

Iamq; dies infanda aderat per florea rura,
 Ecce inimicus atrox immensis orbibus anguis
 Septem ingens gyros, septena volumina versat
 Nec visu facilis, nec dictu affabilis ulli
 Obliqua insidia ramo frondente pependit
 Vipeream inspirans animam, cui tristia bella
 Iræq;, inuidiæq;, & noxia crimina cordi.
 Odit & ipse pater tot sese vertit in ora
 Arrectisq; horret squamis, & nequid inausum;
 Aut intentatum, scelerisue, doliue relinquat,
 Sic prior aggreditur dictis, seq; obculit ultro.
 Dic ait, o virgo lucis habitamus opacis,
 Riparumq; toros, & prata recentia riuus
 Incolimus, quæ tanta animis ignauia venit?

Srat

rata iacent passim sua quæq; sub arbore poma.
 cula sunt liquidi fontes cœlestia dona
 trectare nefas, id rebus defuit unum.
 quis prohibet causas penitus tentare latentes?
 ina superstitio, rerum pars altera adempta est
 nditio, mea si non irrita dicta putares
 luthor ero audendi sacrata resolvere iura.
 coniuux tibi fas est animum tentare precando.
 ux ego vester ero, tua sit mihi certa voluntas.
 xtruimusq; toros, dapibusq; epulamur opimis.

Eua seducta seducit virum.

Sic ait, & dicto citius, quod lege tenetur
 byciunt epulis oculi, venerabile lignum
 stituuntq; dapes, contactuq; omnia fœdant.
 Præcipue insistit pesti deuota futura
 tiraturq; nouas frondes, nec non sua poma.
 ausa mali tanti summotenus attigit ore
 aius ador sa nefas, maioremq; orsa furorem.
 teu misero coniuux aliena ex arbore germen
 bycit, atque animum subita dulcedine mouit.

Vident se nudos, & faciunt sibi perizomata.

Continuo noua lux oculis effulsit, At illi,
 errentur visu subito, nec plura morati
 orpora sub ramis obiectu frondis inumbrant

Consertum tegmen, nec spes opis vlla datur.
 At non hæc nullis hominum, sator, atque deorum
 Observans oculis, cædes & facta tyranni
 Præsensit, votumq; ferens quid fœmina possit
 Continuo inuadit, procul, ô procul este profani
 Conclamat cælum, ac terras qui numine firmat.

Adam abscondisse se.

Atq; illi longe gradientem, & dira frementem
 Ut videre, metu versi, retroq; ruentes
 Diffugiunt, siluasq; & sicubi concaua furtim
 Saxa petunt, piget incæpti, lucemq; nec auras
 Respiciunt, tædet cæli conuexa tueri.

Increpat Adam Dominus.

Nec longū in medio tempus, cum creber ad aurum
 Visus adesse pedum sonitus, genitorq; per umbram
 Talibus affatur dictis, atque increpat ultro.
 Infelix quæ tanta animum dementia cepit?
 Quis furor ille nouus, quò nunc? quò tenditis inquit
 Regnorum immemores, quæ mentem insania mut.
 Dicite? quæ lucis miseris tam dira cupido?
 Maturate fugam, totoq; absistite luco,
 Nec reuocate gradum, si quando aduersa vocârine
 Est licitum, flammis amabit torrentibus amnis
 Per medium stridens, torquentq; sonantia saxa,
 Attollitq; globos flammarum, & sidera lambit.

Adam

Adam se excusat.

Ille sub hac, tua me genitor, tua tristis imago
posuere locis, merui, nec deprecor inquit
omnipotens, sonitumq; pedum, vocemq; tremisco
scius audacis facti, monitiq; sinistri
nina fert tristes succos, tardumq; saporem.
dolos, dirumq; nefas sub pectore versans
ntem infando indicio, moritura puella
m furit incautum crudeli morte peremit.
sit enim scis ipse, nec est te fallere cuiquam,
vidi, ut perij, ut me malus abstulit error,
utigimusq; manu quod non sua seminat arbos.

Maledictum Serpenti.

Tunc pater omnipotens solio se misit ab alto,
scipite ergo, animis atque hac mea figite dicta,
q; prior scelere ante alios immanior omnes,
uem nec longa dies, pietas nec mitigat ulla.
ortator scelerum coluber mala gramina pascas
desidia, latamq; trahes inglorius aluum;
ede locis, nullus hominum cogentibus, ipse
entus ubi argilla, & dumosis calculus aruis.

Maledictum Adam.

At tibi pro scelere exclamat pro talibus ausis,
Omne auum ferro teritur, primusq; per artem

*Heu miserande puer, terram insectabere rastris,
 Et sonitu terrebis aues, horrebit in aruis
 Carduus & spinis surget paliurus acutis,
 Lappaq³, tribuliq³, & fallax herba veneni.
 At sitriticeam in messem, robustaq³ farra
 Exercebis humum, frustra expectabis acerum,
 Concussa³ famem in siluis solabere quercu.
 Insuper his subeunt morbi, tristisq³ senectus.
 Et labor, & dira rapit inclementia mortis.*

Maledictam Euam.

*Hæc tibi semper erunt, tuq³ ô saeuissima coniunx
 Non ignara mali caput & noua causa malorum,
 Magna lues commissâ tibi, heu perdita nescis,
 Nec quæ circumstent te deinde pericula cernis.
 Nunc morere, ut merita es, quod tota mente petisti.
 Nec mea iam mutata loco sententia cedit.*

Expulso Adam & Euam è paradiso.

*At iuuenem primum senus circumstetit horror
 Dirigere oculi, nec se celare tenebris
 Amplius, aut notas audire, & reddere voces.
 Haud mora festinant rapidis, inssi³q³ feruntur
 Passibus, & paritur gressi per opaca viarum
 Corripiunt spatium medium, lumenq³ relinquunt
 Flentes, & paribus curis vestigia figunt.
 Tum victum in siluis baccas, lapidosaq³ corna*

Dant

ut rami, & vulsis pascunt radicibus herbae.

Euam peperisse duos filios.

Interea magnum sol circumuoluitur annum
tri longa decem tulerant fastidia menses.
de homines nati, durum genus, inde per artem
ad herba campo apparent, aut arbore frondes,
nouos soles audent se gramina toto
dere, & in lentis vnam dimittere ramis
stituunt, vdoq; docent inolescere succo.

Abel à fratre occiditur.

Tunc gemini fratres adolent dum altaria tedis
alter & alterius praelato inuidit honori,
corresco referens consanguinitate propinquum
occipit incautum, patriasq; obruncat ad aras
anguine fœdantem quos ipse sacrauerat ignes.

Post occisum Abel Deus irascitur hu-
mano generi.

Tunc genitor, virus serpentibus addidit atris,
stellaq; decussit folijs, ignemq; remouit,
radariq; lupos iussit, pontumq; moueri.
et passim riuus currentia vina repressit,
Mox & frumentis labor additus, ut mala culmos
esset rubigo, & victum seges agra negaret.

Tunc laqueis captare feras, & fallere visco,

*Inuentum, & duris vrgens in rebus egestas,
 Mouit agros curis acuens mortalia corda.
 Deterior donec paulatim decolor ætas
 Ferrea progenies durum caput extulit aruis,
 Et belli rabies, & amor successit habendi
 Iusticia excedens terris vestigia fecit.
 Nec longum in medio tempus, furor, iraq; mentem
 Precipitant, gaudent perfusi sanguine fratrum.
 Condit opes alius defossoq; incubat auro,
 Nec doluit miserans inopem, dextramq; tetendit.*

De Diluuiio.

*Tunc pater omnipotens, grauiter commotus ab a
 Aethere se mittit, tellurem & fundit in undas
 Diluuium mittens, cælumq; in tartara soluit.
 Sternit agros, sternit sata læti, boumq; labores
 Diluit, implentur fossæ, & caua flumina crescunt
 Et genus omne neci pecudum dedit, omne ferarum*

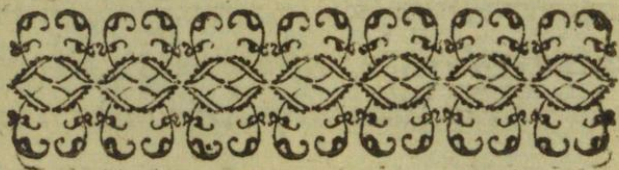
Noë seruatur.

*Tum pietate grauem, ac meritis, mirabile dictu
 Qui fuit in terris, & seruantissimus equi
 Eripuit leto, tantis surgentibus undis,
 Vt genus unde nouæ stirpis reuocaret, haberet.*

*Post diluuium Deus legem dat hominibus
 Iudæi bello agitantur.*

Diluui

iluvio ex illo, patribus dat iura vocatis
impotens, magnisq; agitat sub legibus ævum,
memorē infandas cædes? quid facta tyranni?
iaq; humanis precibus mansuescere corda?
ptum, viresq; orientis, & ultima bella,
nanimosq; duces, totasq; ex ordine gentes,
cursu deserta petiuerit, & tribus, & gens.
na virum meriti tanti non immemor unquã,
que sacerdotes adsint altaria iuxta,
q; p; vates pro libertate ruebant.
bello exciti reges, quæ littore rubro
plerint campos acies, quibus arserit armis
genus egregium magno inflammante furore
men agens equitum, & florentes ære cateruas
tera facta patrum, pugnataq; in ordine bella
etereo, atq; alijs post me memoranda relinquo

DE NOVO TESTA-
MENTO, ET DE SALVATO-
RIS NATIVITATE.

VNC ad te, & tua magne pater con-
ta reuerlor.

Maius opus moueo vatum prædicta
orum

Aggredior, quamuis angusti terminus aui
Accipiat, tentanda via est, qua me quoq, possim
Tollere humo, & nomen fama tot ferre per annos
Quod tua progenies cælo descendit ab alto,
Attulit & nobis aliquando optantibus ætas
Auxilium, aduentumq, dei, cum fœmina prima
Virginis os, habitumq, gerens mirabile dictu
Nec generis nostri puerum, nec sanguinis edit.
Sed quia terrifica cecinerunt omnia vates
Aduentare virum populis, terrisq, superbum
Semine ab æthereo, qui viribus occupet orbem,
Imperium oceano, famam qui terminet astris.

De natiuitate Iesu Christi.

Iamq, aderat promissa dies, quo tempore primus
Extulit os sacrum, diuinæ stirpis imago
Missa sub imperio, venitq, in corpore virtus
Missa Deo, subijt cari genitoris imago.

Raph. Sadeler.

O quoties fatuo pie CHRISTE renasceris Orbis;
Desistit fatuus nec tamen ille mori.

De

Centone

De stella

...munt, continui
...m ducens magn
...Deum prout
...cumulat, &
...manifesta, fide
...ortu, & Cor
...que dent d

Herulie Hero

...ad regem
...olat, magis
...animum m
...durumq
...metu, ex
...ventura, fuit
...ambigua

Herodes in

rex sollicitu
...tare iubet,
...moneri, ma
...seus ut in
...mag
...audita
...anim

De stella & Magis.

Quid mora, continuo cæli regione serena
 facem ducens magna cum luce refulsit.
 uere Deum proceres, cunctiq; repente
 terribus cumulant, & sanctum sydus adorant;
 verò manifesta fides, clarumq; paternæ
 en virtutis, & Christi agnoscere vultum
 want, & quæ dent diuini signa decoris.

Metuisse Herodem nato Christo.

Protinus ad regem magno clamore furentem
 volat, magnasq; acuit rumoribus iras,
 auditq; animum, matrisq; allabitur aures,
 volos, dirumq; nefas haud inscia rerum
 censit, metusq; excepit prima futuros.
 cia venturi, furtim mandarat alendum,
 cura ambigua, dum mens exæstuat ira:

Herodes iubet occidi infantes.

It rex sollicitus stirpem, & genus omne futurum
 capitare iubet, subiectisq; vrere flammis
 ita mouens, mittitq; viros qui certa reportent.
 d secus ut iussi faciunt, rapidiq; feruntur
 bus, & magnis urbem terroribus implent.
 continuo audita voces, vagitus & ingens,
 tantumq; animæ flentes ante ora parentum

Corpora

Corpora natcrum sternuntur limine primo.

Fugit Virgo cum filio in Ægyptum.

*At mater gemitu non frustra exterrita tanta
Ipsa manu præ se portans, turbante tumultu
Infantem fugiens plena ad præsepia tendit.
Hic natum angustis subter fastigia tecti
Nutribat teneris immulgens ubera labris.
Hæc tibi prima puer fundent cunabula flores,
Mixtâq; videnti passim cum bacchare tellus
Molli paulatim colocasia fundet acantho.*

*Christus disputat in templo in me-
dio seniorum.*

*Et iam finis erat, perfecto temporis orbe,
Vt primum cessit furor, & rabida ora quierunt
Ante annos animum gestans cœlestis origo.*

Mirantur omnes Christum.

*Per medias vrbes graditur, populosq; propin-
illum omnis tectis, agrisq; effusa iuuentus
Attonitis inhians animis prospectat euntem,
Turbaq; miratur matrum quis spiritus illi,
Quis vultus, vocisue sonus, vel gressus eunti est,*

Testimonium Ioannis de Christo.

Continuò vates, nanque hic certissimus author

Centones.

21

ocul à gelido secretum flumine vidit,
us ait Deus ecce Deus, cui maxima rerum,
rumq̃ fides, tu non eris alter ab illo
nate puer, cœli cui sydera parent.
videm ducebam animo, rebarq̃ futurum
Etate venis, spes & solatia nostri.

listus baptizatur à Ioanne, & Spiritus
sanctus descendit de cœlo.

stec ubi dicta dedit fluuiò versare salubri
epit venientem, ac mollibus extulit undis
lçantq̃ vada, & subito commota columba
olatatq̃ super caput astitit, inde repente
vit iter liquidum, celeres quoq̃ commouet alas.

Multos baptizat cum Christo.

Tuc omnis turba ad ripas confusa ruebat,
atim largos humeris infundere rores.

Vox de cœlo audita est, hic est &c.

Tunc genitor natum dictis compellat amicus.
e mea vires, mea magna potentia solus,
rædulce decus magnum redire parenti.
e principium, tibi desinit, accipe testor
ea progenies, quâ sol utrunque recurrens,

Aspicie

*Aspicit oceanum, perfecto letus honore
 Omnia sub pedibus vertiq̃, regiꝫ videbis.
 Tu regere imperio populos, matresq̃, virosq̃
 Iam pridem resides animos, de suetaq̃ corda,
 Ignarosq̃ via mecum miseratus inertes
 Aggredere, & votis iam nunc assuesce vocari.
 Dixerat, ille patris magni parere parabat
 Imperijs, instans operi, regniq̃ futuris.
 Heu pietas, heu prisca fides, quas dicere grates
 Incipiam, si parua licet componere magnis.
 Nec mihi iam patriam antiquam spes ulla vide
 Nec spes libertatis erat, nec cura salutis.*

Omnia rident, adueniente Domino.

*Hic mihi responsum primus dedit ille petenti,
 Concretam exemit labem, purumq̃ reliquit
 Aethereum sensum, meq̃ in mea regna remisit.
 Illum ego per flammās agcrem si syrtibus exul
 Per varios casus, per mille sequentia tela,
 Quores cunq̃ cadant, unum pro munere tanto,
 Exequerer, strueremq̃ suis altaria donis.
 Huius in aduentu tantarum munera laudum
 Ipsi letitia voces ad sydera iactant.*

Tentatur Christus.

*Intonsi montes, respondent omnia valles.
 Tempore non alio magnum & memorabile nomen
 Serpen*

scientis furiale malum meminisse necesse est.
 Cuius quin etiam, fama est obscurior annis
 appellare virum, & veniendi poscere causas,
 hic ubi tendentem aduersum per gramina vidit,
 attitit, infremuitq; ferox, dictuq; potentem
 cuius ac serpens affatur voce superba
 ne te facies? verus mihi nuncius affers?
 genus? unde domo? qui nostra ad limina tēdis?
 age quid venias? nam te dare iura loquuntur,
 quis te inuenum, confidentissime nostras
 t adire domos? paciūq; imponere morem?
 nequidem inuideo, miror magis, accipe porro
 si dubitem, & quæ nūc animo sententia surgit.
 domus alta, voca Zephyros, & labere pennis
 tua tecta petens ausus te credere cælo,
 modo quem memoras pater est, cui sidera parent.

Christus Diabolum alloquitur.

Illi subridens sedato pectore fatur,
 sed vatum ignarus, venturūq; inscius aui
 simulare etiam sperasti perfide serpens,
 dubites, nam vera vides, optataq; pennis
 tra sequi, clausumq; caua te condere terra.
 periture ruis? maioraq; viribus audes?
 de deo toto proiectus corpore terra.

Diabolus fugit audito Christo.

C

Nec

*Nec plura his ille admirans venerabile donum
Fronte premit terram, & spumas agit ore cruent.
Contentusq; fugacis se immiscuit umbris.*

*Dominum elegisse discipulos, & statim
secutos populos.*

*Interea magnas volitans it fama per urbes.
Conueniēre viri, mens omnibus una sequendi
In quascunque velit pelago deducere terras.
Multi præterea, quos fama obscura recondit
Concurrunt fremitu denso, stipantq; frequentes,
Exultantq; animis, medium nam plurima turba
Hunc habet, atq; humeris extantem suscipit altis.*

*Quos ubi consertos audere in prælia vidit,
Incipit & dictis diuinum inspirat amorem;
Discite iustitiam moniti, & succurrite fessis
Pro se quisq; viri, cuiusq; est copia lati
Communemq; vocate Deum, meliora sequamur.
Quoq; vocat vertamus iter, via prima salutis
Intemerata fides, & mens sibi conscia recti
Vobis parta quies perfecto temporis orbe.
Nam qui diuitys soli incubuere repertis
Nec partem posuere suis, dum vita maneret,
Pulsatusque parens, & fraus innexa clienti
Tunc cum frigida mors animam vel deserit artus,
Inclusi pœnam expectant, quæ maxima turba est,
Infernisq; ciet tenebris, veterumq; malorum*

Suppli.

plicia expendunt, alijs sub gurgite vasto
 lectum luitur scelus, aut exuritur igni
 arbidus hic cæno, vastaq; voragine gurgis
 festuat, atq; omnem cocyto eructat harenam.
 nec exaudiri gemitus, & sæua sonare
 verbera, tum stridor ferri, strictaq; catenæ
 mper, & obductæ densantur nocte tenebræ.

Præcipitur ne colantur idola.

Prætereà quæ dicam animis aduertite vestris.
 non ego vos posthac cæsis de more iuuenis
 illigione patrum, truncis & robore natus,
 mortaliue manu effigies, nec templa deorum
 ludire, & repetens iterumq; iterumq; monebo.
 id perisse semel satis est, natumq; patremq;
 profuerit meminisse magis, si credere dignum est.
 id fugit intereà fugit irrevocabile tempus,
 ammarumq; dies, & vis inimica propinquat.

De iudicio venturo.

Attonitis hæere animis, nec plura moratus.
 sic aliud maius miseris mortalibus agris
 iudicium canit, & tristes denuntiat iras,
 venturum excidium, & vasta conuulsa ruina
 omnia tunc pariter rutilo miscerier igni
 allentesq; polo stellas, cæliq; ruinam.
 nunc vero tremefacta nouus per pectora cunctis

Insinuat pauor, & taciti ventura videbant.

*Quid sibi faciendum foret, vt vitam æt-
nam possideret petijt quidam
à Domino.*

*Hæc super aduentu cum dicta horrenda mon-
stra
Ora puer prima signans intonsa iuuenta
Diues opum, studijs florens, & nobilis ocij.
Quinque greges illi balantum, & bina redibant
Armenta, & dapibus mensas onerabat opimis,
Continuò palmas alacris utraq; tetendit
Et genua amplectens, sic ore affatus amico est.
O Deus, ô famæ merito pars maxima nostræ
Ad te confugio, & supplex tua numina posco.
Omnia perfeci atque animo metum ante peregi.
Eripe me his inuicte malis, quid deniq; restat
Quod ve sequens tantos possim sufferre labores?
Accipe, daq; fidem, mihi iussa cape scire fas est.*

Respondit ei Dominus.

*Atq; huic responsa paucis ita reddidit heros,
O præstans animi iuuenis, absiste precando
Nec te pœniteat, nihil ô tibi amice relictum est,
Hoc etiam his addam tua si mihi certa voluntas.
Disce puer contemnere opes, & te quoque dignum
Finge deo, & quæ sit poteris cognoscere virtus.
Da dextram misero, & fratrem ne desere frater:*

ingi hospitio properat coniungere volentem
 et pudicitiam seruet domus, en age segnes
 expe moras, rebusq; veni non asper egenis.
 erat hac, ille in verbo vestigia torsit
 etior, ora modis attollens pallida miris,
 ita gemens, seseq; oculis auertit, & aufert.

Cum Christus insedit asello.

Tunc etiam tardi costis agitat aselli
 idit nymbo effulgens, tum plurima circum
 tres atque viri, pueri velamina voto
 iiciunt, funemq; manu contingere gaudent,
 q; propinquabat portus, templumq; vetustum
 antiqua ex cedro centum sublimis columnis
 creditur, magna medius comitante caterua.

**Christum ementes & vendentes flagello
è templo expulisse.**

Horrendum filiois, hoc illis curia templum,
 e sacra sedes, miro quod honore colebant.
 anque sub ingenti lustrat dum singula templo,
 irrescit visu subito, insenuitq; flagello,
 gnificatq; manu, & magno simul intonat ore
 uae scelerum facies, quæ uæ era micantia cernos?
 e saris & nomen, nomen quæ insania mutat?
 e nobis propria sedes, hic tempora certo
 erpetuis soliti patrum considerare mensis

Obstupuere animis, gelidusq; per ima cucurrit
Ossa tremor, mensasq; metu liquere priores

Discipuli periclitantur in mari.

Inde prima fides pelago tranquilla per alta
Deducunt socj naues atque arte magistra
Hic alius funda latum transuerberat amnem
Alta petens, pelagoq; alius trahit humida lina.
Postquam altu tenuere rates, nec iam amplius v
Occurrunt terra, crebris micat ignibus æther.
Eripiunt subito nubes, cœlumq; diemq;
Consurgunt venti, & fluctus ad sidera tollunt.
At socys subita gelidus formidine sanguis
Dirigit, cecidere animi, cunctiq; repente
Portum aspectabant flentes, vox omnibus vna.
Spemq;, metumq; inter dubij seu viuere credant
Sine extrema pati leti discrimine paruo.
Qualia multa mari nautæ patiuntur in alto.

Christum ambulasse super aquas.

Ecce Deus magno misceri murmure pontum,
Emissamq; hyemem sensit, cui summa potestas
Par leuibus ventis, & flaminis ocyor alis
Prona petit maria, & pelago decurrit aperto,
Nec longo distat cursu pereunte carina.
Agnoscent longe regem, dextramq; potentem
Nudati socj, & magno clamore salutant
Postquam altos tetigit fluctus & ad æquora venit.

Verò horrendum, ac visu mirabile, fortè
 sidunt undæ, remo ut luctamen abesset,
 Reclasq; fugat nubes, graditurq; per æquor
 medium, nec dum fluctus latera ardua tingit.
 media socios insidens naue per ipsos,
 e gubernaculo rector subit ipse magister;
 remuitq; malus, gemuit sub pondere cymba.
 a cadunt, puppiq; Deus consedit in alta,
 tandem leti nautæ aduertuntur harena.

De Cœna Domini.

Deuexo interea propior fit vesper olympo,
 inc victu reuocant vires, fusi q; per herbam,
 dapibus mensas onerant & pocula ponunt.

Docet Sacramentum.

Postquam prima quies, epulis, mensaq; remotæ;
 se inter primos genitor instaurat honores
 aspiciens cœlum; tunc facta silentia linguis.
 at manibus fruges, dulcesq; à fontibus undas,
 impleuitq; mero pateram, ritumq; sacrorum
 docet, immiscetq; preces, ac talia fatur.
 Audite ô procures ait, & spes discite vestras.

Prædicit ab vno se traditum iri.

Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit,
 Promissusq; patris, vestra inquit munera vobis
 Certa manent pueri, & palmâ mouet ordine nemo.
 Et lux cum primum terris se crastina reddet

Vnus erit tantum in meq³, exitiumq³ meorum
 Dum medium paci se offert de corpore nostro.
 Nanque dies (ni fallor) adest, secludite curas.
 Mecum erit iste labor, nec me sententia fallit
 Vnum pro multis dabitur caput, hæc ita fatus
 Conticuit, seramq³ dedit per membra quietem.

Apostolos fugisse.

Diffugiunt comites, & nocte teguntur opaca,
 Multaq³ dura suo tristi cum corde volutant
 Quid faciant, hærent infixi pectore vultus
 Verbaq³, nec placidam membris dat cura quietem.

Conquestio Petri ad condiscipulos.

Tunc senior tales referebat pectore voces.
 Multa putans ubi nunc nobis deus ille magister
 Quem sequimur? quouere ire iubet? ubi ponere sedem?
 O dolor, atque decus tantarum gloria rerum
 Iam iam nulla mora est & nos rape in omnia tecum
 Oramus, teq³ aspectu ne subtrahere nostro
 Sacerdotes cum populo contra Christum

Oceanum interea surgens aurora reliquit,
 Iamq³ sacerdotes, late loca questibus implent
 Cum populo, & patrib⁹, ferturq³ p. agmina murmur.
 Quod gen⁹ hoc hominū? quæue hūc tā barbara morē
 Permittit patria? pœnas cum sanguine poscunt
 Undique collecti, & magno clamore sequuntur
 Infontem, seuitq³ animis ignobile vulgus.

Christus

*Quos germana gerat nescis, PATIENTIA vultus?
Illius effigies, huius in ore sedet.*

Raph. Sadeler.

C s

Christus

Cent
 Chorus horale
 fig

medium celo
 one subito acti
 sunt, fang in
 de petat, quae
 a vortimino dol
 ia ment lumin
 one vero capu
 sunt in talum
 rripere sacra
 gentem quere
 stituant, quia
 de bant manu
 de miteri
 de fomes m
 de autem imp
 ariane vort
 de miteri
 alia per flau

Fic terre

Interea m
 nipa, & red
 impiaq; atern

Christus hora sexta ducitur vt cruci-
figatur.

¶ I medium cœli conscenderat igneus orbem
dum tunc subito acciti omnes populosq; patresq;
fuerunt, oscunt, fariq; iubent, quo sanguine cretus
duc petat, quidue ipse ferat, prædamq; tuentes
viri nimius dolor, & stupor urget inertes;
mens hominum certant illudere capto.
¶ tunc vero captis concurrunt undique telis.
litur in cœlum clamor, cunctiq; repente
ripiuere sacram effigiem, manibusq; cruentis
gentem quercum decisis undique ramis
stituunt, spinisq; ligant ingentibus illum,
indebantq; manum pedibus per mutua nexis.
iste ministerium sequitur, quos cætera proles
si omnes immane nefas, ausq; potiti.
ille autem impavidus quo vincula nectitis inquit?
tunc vos generis tenuit fiducia vestri?
post mihi non simili pœna commissæ luetis,
alia perstabat memorans, fixusq; manebat.

Fit terræ motus, & sol obscuratur.

Interea magno misceri murmure cœlum
incipit, & rebus nox abstulit atra colorem,
impiaq; æternam timuerunt secula noctem.

Terra

*Terra tremit, fugere fera, & mortalia corda
Per gentes humiles strauit pavor, inde repente
Dat tellus gemitum, & cælum tonat omne frag*

Christum descendisse ad inferos.

*Ex templo comites crebi de sedibus imis
Vmbra ibant tenues, tellus quoque & æquora po
signa dabant, sistunt amnes terræq; dehiscunt.
Quin ipsa stupuere domus, atque intima leti
Tartara & umbrosæ penitus patuere cauerna,
Sol quoque & exoriens, cuncti se scire fatentur;
Tunc caput obscura nitidum ferrugine tinxit.*

Christum tertia die resurrexisse.

*Hosque inter motus media inter talia verba
Tertia lux gelidam cælo dimouerat umbram,
Iamq; pedem referens superas veniebat ad auras,
Cum subito ante oculos ingenti mole sepulchrum
Corpus ubi exanimum positum, nec claustra nec i
Custodes sufferre valent, auulsaq; saxis
Saxa vident, laxi laterum compagibus arctis
Fit sonus, ingenti concussa est pondere tellus
Horror ubique animum simul ipsa silentia terren*

*Foribus clausis apparuisse Christum
Apostolis.*

Ecce autem primi volucrum cum culmine cantu

Ingre

reditur linquens antrum, spolijsq; superbis
 et ouans, pulsuq; pedum premit excita tellus,
 lneraq; illa gerens foribus sese ingerit arctis,
 etque hinc ingentem comitum affluxisse nouorum
 venit admirans numerum, cunctisq; repente
 prouisus ait, coram quem queritis adsum.
 it iter durum pietas et viuuda virtus.
 accipites vigilate viri, timor omnis abesto.

Instruit Apostolos.

Hi nostri reditus, expectatiq; triumph
 et mea magna fides, o terq; quaterq; beati
 a vobis, quae digna viri pro laudibus istis
 aemia posse reor solui? quae dona parari?
 accipite ergo animis, quae vos a stirpe parentum
 ima tulit tellus, eadem vos vberem leto
 accipiet, reuocate animum, maestumq; timorem
 mittite, et vosmet rebus seruate secundis.

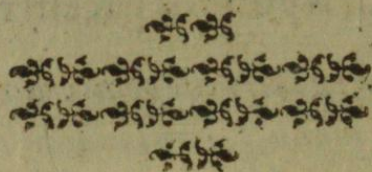
Christum Apostolis pacem reliquisse.

Quod superest lati bene gestis ordine rebus,
 pacem optate manu, pacem laudate sedentes
 magnanimi, pacis solum inuiolabile pignus.
 simul his dictis faciem ostendebat, et ora,
 et manusq; ambas, populataq; pectora ferro,
 amiscuntq; manus manibus, gaudentq; videntes,
 nec vidisse semel satis est, iuuat usque morari,

Et conferre gradum, & dextra coniungere dextera

De ascensione Christi.

His demum exactis, spirantes dimouet umbræ
 Aëra per tenerum, cæloq; inuectus aperto
 Mortales visus medio in sermone reliquit.
 Infert se septus nebula, mirabile dictu.
 At illum solio stellantis gloria cæli
 Accipit, æternumq; tenet per secula nomen.
 Ex illo celebratus honos, lætiq; minores
 Seruauere diem, tot iam labentibus annis.
 I decus i nostrum, tantarum gloria rerum,
 Semper honos, nomenq; tuum, laudesq; manebun
 Et nos, & tua dexter adi pede sacra secundo.
 Annua, quæ differre nefas, celebrate fauentes.
 Hunc socij morem sacrorum, hunc ipse teneto
 O dulcis coniunx, & si pietate merentur,
 Hac casti maneant in religione nepotes.

*Virgineâ splendens referitur imagine Numen;
Non mirum, tanto si micat orbe iubar.*

R. Sadler. sculp.

DE

EDI
A LAVR
ENTO, EX
POLA VER

Domum tua

Preside tua

Humano pen

Numine / ub

Et quoniam L

lla canenda

Carmine dng

Santa Dei

Magna, nec

Et, medita

Qua moem

Tu modo, L

Admirat

Hic locu

DE DIVA DEIPA-
 LA LAVRETANA OVIDIO-
 TIENTO, EX LIB. METAMORPH. FR.
 IO POLA VERONENSI IVRISC. CON-
 CINNANTE.

omo Omum tuam decet sanctitudo. Psal. 92.

Ronus humi, monitisq, simul cælesti- 14
 bus intro

Templa Dei matris, LAVRENTI tra- 1
 dita terræ,

Præsides tuta Deâ; pariter quâ præsidererum 25

Humano generi Superi fauistis abundè: 15

Numine sub DOMINÆ lateo, atq, assentior illi,
 Et quoniam Diva ora mouet, sequar ora mouentem:

Illa capenda mihi est, utinam modo dicere possim
 Carmina digna Deâ. Te carmina nostra sonabunt, 10

Sancta Dei genitrix: furtum ingeniosus ad omne 11

Magna, nec ingenys inuestigata priorum,

Et, meditata manu componam verba magistrâ, 6

Quæ inueni, & dixi; DOMINÆ seruabimus ista: 12

Tu modo, Diva, velis; quæ ceptis conscia nostris, 7

Adiutrixq, veni, pretiumq, & caussa laboris. 4

Hic locus est, quem, si verbis audacia detur,

D Haud

- Haud timeam magni dixisse Palatia Cœli:*
 7 *Accipe mirandum, nouitate manebere facti.*
 8 *Ille vetus DOMINÆ est, & iam CASA parua Paren-*
 7 *Et natale solum; sunt hæc PENETRALIA magna* 1
 10 *Grata Dei matri, Diuûm gratissima Regi;* 12
 22 *Hic Deus, humanâ lustrans sub imagine terras,* 1
 6 *Hic hominis speciem maternâ sumit in aluo,* 7
Pérque suos intus numeros componitur infans:
 4 *Tum puer æternus (signo, non nomine dicam,)* 15
 1 *Verba patris portat summi qui iussa per auras,* 2
 15 *Pérque sinus crebros, & magna volumina labens;*
 5 *Constitit ante Deam, sacrâque ita vocé profatur.* 2
 14 *Salue Virginei flos intemerate pudoris:*
 1 *Emicat ex templo niueis argentea pennis* 3
Ales, ut æquaret totas sine labe columbas,
 7 *Ingrediturque DOMVM, cœlesti sede relictâ:* 4
 7 *Sensit Virgineo conceptas pectore flammæ,* 7
 2 *Incaluitq; Deo, quem clausum pectore habebat;*
 6 *Hic quoque sustinuit bis mensum quinque labores;* 8
 7 *Instruit & prolem sanctâ se e Virgine natam.* 15
 5 *Mox ubi, perfectis, quos terra debuit, annis;* 15
 3 *Ipsa Dea, & terris, & inertî sede relictâ,* 15
 15 *Accessit Cœlo, Superûm petit æthera victrix,* 2
 1 *Hæc DOMVS, hæc sedes, & fortunata profectò,* 4
 8 *Vertitur in templum subito; quam mox sibi, prisci* 10
Sacra uerere Senes, prisco de more precati, 15
 7 *Qui CHRISTVM, pulchrâq; Dea sub imagine ponunt,* 2

6 Thur.

Ouidio - Cento.

51

Thuraq̃ dant sanctis, & verba precantia, palmis;
 Donec vita data est, sanctam subiēre minores
 Sape CASAM Superi, templi tutela fuēre;
 Huius opem magnis implorauēre periclis.
 Nec loquar, ut quondam, naturæ iure nouato,
 Mota loco, & cur sit; motaq̃ pependit in aurâ;
 Quas Dea per terras, & quas errauerit undas,
 Quam procul à patriâ, longoq̃ per aëra tractu,
 Eurum, ac auroram, Nabathæaq̃ regna relinquens,
 In sedes PENETRALE nouas transferre parauit;
 Lecta manus iuuenum tum pennis lapsa per auras
 Fert humeris venerabile onus; mirabile factum
 Hoc aliquis, tremulâ dum captat arundine pisces,
 Vidit, & obstupuit, stupeuē innixus arator:
 Italiam tenuit, & spissi littoris ANCON,
 Littus adit LAVRENS, nemorosis abdita syluis;
 Inde abit ulterius, dumq̃ omnia lustrat eundo,
 Occupat hæc collem, montis sublime cacumen.
 Gratulor huic terræ, nostroq̃ huic gratulor orbi
 Sedibus his adsit quod iam Regina Deorum:
 Nec timidâ gaudete fide; date munera templo;
 Signa dedit, venisse Deam; nox conscia sacris:
 Felicem traherent cum sera crepuscula noctem,
 Ecce, suo comitata choro, matrona Tonantis,
 Visa Dea est vere, THALAMIq̃ in culmine sedit,
 Quanto splendidior, quam cætera sydera, fulget
 Lucifer, & quanto, quam Lucifer, aurea Phæbe;

D 2

2 Incen

- 2 Incubuitq; loco, maiestatemque verendam 4
 Imposuit. Nobis sis, o pulcherrima, visa 15
 Utiliter, populósque iuues, tua sacra colentes.
- 3 Quisquis adest, visum vinceratur numen, & omnes 15
 7 Conueniunt populi, flectunt vestigia sacra 1
 Ad delubra Deæ, rarissima templa per orbem. 13
- 20 Templa mari subsunt, sublimibus alta columnis, 2
 11 Et trabibus densis, aris ex ordine factis; 15
 15 Marmoreumq; solum est; postes radiare videntur; 11
 8 Celatæq; fores; adopertæque marmore tellus;
 2 Hic super imposita est latè fulgentis imago
 15 PONTIFICIS, fictæque probes sub imagine veram; 3
 9 Addunt & titulum: perq; atria marmore tecta 14
 Ad DOMINAM ducunt: pulchro sedet illa recessu
 Sublimi solio; pinguesque ardere videntur 4
 Lampades, & rutilis collucere ignibus Aedis;
 10 Virginis est vera facies, quam viuere credas;
 3 Qui color infectis aduersi Solis ab ictu,
 3 Is fuit in vultu visæ. De laudibus huius 13
 Nil mihi credideris, præsens potes ipse videre:
 15 Neue viæ spatium te terreat; urbe potitus, 15
 3 Nil ibi, quod credi possit mortale, videbis.
 14 Est locus in votis, hic votis numen adorant, 11
 11 Mitte Dea numen: mediam memorésque tabella, 8
 Sertaque cinxerunt, voti argumenta potentis. 8
 8 Vota fides sequitur: quisne unquam altaribus illis 7
 Irrita thura dedit? Latum vulgata per orbem,

Haud usquam, sua quàm moueant miracula, dicam; 5

Non mihi si centum Deus ora sonantia linguis, 8

Ingeniumque capax, totumque Heliconā dedisset.

Illa quidem maiora fide quoque gessit, & orbem

Impleuit meritis, quæ non comprehendere dictis 13

In promptu mihi sit, Proceres ad templa petitæ 15

Conueniunt operosa Deæ, dant munera templis, 9

Muneribusque datis, & acerris thuris honorant.

Te, Dea, te quondam, tuæ hæc insignia vidi;

O' ego ter felix, te si modo posse videre 14

Fata iterum dederint; cælum accepisse videbor.

Te tamen, ô GENITRIX, tollens ad sydera palmas, 6

Et genibus pronis, & suspiratibus haustis, 14

Supplice voce rogo, veniam des ipsa roganti:

Sors mea principijs est irrequieta, pigetque

Actorum sine fine mihi, sine honore laborum;

His quoque des veniam; finemque orato malorum:

Nostra nocens anima est, temerata est nostra voluntas; 9

Pœnitet iniusti; tantum miserere, precesque 13

Supplicis exaudi, miseris mitissima rebus: 1

Hanc animam concede mihi peccasse fatentem, 11

4 Dignam animam pœnâ: Dea tu auxiliaris, opemq; 9

Exorata feres; te scilicet omnis in vnâ 3

Nostra salus posita est: ô, cui debere salutem 7

Confiteor, miserere precor, nam sola leuare 14

Tu potes ora, tuum hanc frustra clamantia nomen; 11

Parce precor mater, tandem meque asserere cælo. 1

In toto corde meo exquisiuite. Psal. 123.

DE DIVO FRANCISCO VIRGILIO - CENTO,
FR. POLA VERONENSI VIRISCO. CONCINNANTE.

In conspectu Angelorum psallam tibi,
Psal. 138.

3. a. VGVRIIS agimur Diuūm; dicemus honorem 2. a.
- x. a. Cœlicolæ magno, quem, non virtutis egentem, xj. a.
6. a. Iuppiter, atque ardens euexit ad æthera flamma; x. a.
6. a. Quémque Sacerdotes casti per amœna priorum 5. a.
- Concilij, ELISIVMq; colit; sublime columnis 7. a.
- xj. a. Corpus ubi ex animi positum, centūque Sabæo 1. a.
- Thure calent aræ, fertisque recentibus halant:
6. a. Obseruans quæ SIGNA ferat, spirantia SIGNA 3. a.
- xj. a. CONFIXI NATI, (monstrantem vulnera cerno) 6. a.
1. G. Hunc canere incipiam, cœloque educere certem 6. a.
1. a. Insignem pietate virum, sanctum mihi numen, 8. a.
2. Ecl. Delitias Domini, carum omnipotentis alumnū; 6. a.
6. a. Continuūque meo nomen de nomine fingam: 3. a.
3. G. Ergo omni studio vœtum immortale sacrobo 8. a.
2. G. Carminibus patrijs, cithara, fidibusq; canoris. 6. a.
9. Ecl. Huc ades, ô hominū, Diuūmq; interpret ASISAS, x. a.
2. G. O D

*Qua mea CRUX? si parua licet componere magnis,
CRUX mea CRUX nulla est, pre CRUCE CHRISTE tua.*

2. Domus fama men
 Adis o plauding
 In felix pugnans
 Et non, tu dext
 lano dux p sal
 Semper bonorum
 Ecce autem breui
 Scipius o reli
 Expecta dux ad
 In qua reliqua
 Candidum uen
 Accipit, nimen
 2. A. Ipse, ventur
 2. Ductur ubi
 2. Na fere, p
 2. Hunc ego Ge
 Extra anni
 2. Eni q domus
 2. Annua tota
 Exoneret
 2. Tempore no
 Ad delub
 2. Nunc h
 2. Ergo o p
 2. Populus
 2. Omni
 2. Hic in

1. O Decus, ô fama meritò pars maxima Cæli, 6. a.
 2. Adsis ô, placidusq; iuues, & viuudus V M B E R 12. a.
 3. Sis felix, nostrumq; iuues quemcumque laborem,
 4. Et nos, & tua dexter adi pede sacra secundo.
 5. Iamq; dies, ni fallor, adest, quem semper honestū, 2. G.
 6. Semper honoratum nullo discrimine habebo: x. a.
 7. Ecce autem breuiorq; dies, & mollior æstas, 1. G.
 8. Scorpis & cæli iusta plus parte refulget; 8. a.
 9. Expectata dies aderit iam lumine quarto, 6. a.
 10. In qua reliquias, diuinig; ossa parentis 5. a.
 11. Condidimus terra, stellantis regia Cæli 7. a.
 12. Accepit, numerum & Diuorum altaribus auxit:
 13. Ecl. Aspice, ventura latentur ut omnia luce,
 14. a. Dicetur nobis, & erit quæ maxima semper:
 15. Ecl. Nascere, præque diem veniens age lucifer alnum;
 16. a. Hunc ego Getulis agerem si Syrtibus exul,
 17. Extra anni, solisq; vias, pictosq; Gelonos, 2. G.
 18. G. Eoasq; domos Arabum, & deserta Getarum: 3. G.
 19. a. Annua vota tamen, solennesq; ordine pompas
 20. Exequerer, strueremq; suis altaria donis: xj. a.
 21. G. Tempore non alio solennes ducere pompas 3. G.
 22. Ad delubra iuuat: procul ô procul este prophani: 6. a.
 23. a. Nunc hoc ista sibi tempus spectacula poscit; 6. a.
 24. a. Ergo agite, & cuncti latum celebremus honorem:
 25. a. Populeis adsint euincti tempora ramis
 26. a. Omnibus in templis, incensa altaria circum, 8. a.
 27. a. Hic iuuenum chorus, ille senum, qui, carmine laudes,
 28. D S 6. a. Fataq;

6. a. Fataq, fortunamq, viri, moresq, genisq, x.
 9. Ecl. Cantantes, sublime ferant ad sydera Cæli. 2.
 6. a. Egregium forma iuuenem genuere parentes, 1.
 7. a. Qui componere opes norant, & parcere parto, 8.
 3. a. Et qui diuitijs solum incubuere repertis: 6.
 xj. a. Ille autem, dum frons tenera, imprudensq, laborum, 2.
 2. G. Principio patrias tentauit lubricus artes, 12.
 1. a. Ausus & ignoto se se committere ponto, 3.
 8. a. Omnia peruolat latè loca, & omnia versat; 9. E
 2. G. Tantus amor terræ est, & amor successit habendi. 8.
 4. a. Quem simul ac tali, persensit, peste teneri, 8.
 5. a. Iuppiter omnipotens, animum labefactus amore, 4.
 1. G. Se iuueni ante oculos hisce cum vocibus offert: 7.
 4. a. Quid struis? aut quâ spe noctemq, diemq, fatigas 8.
 5. a. Oblitus decorisq, tui, ingratusq, salutis? x.
 5. a. Quò diuersus abis? quæ te dementia cæpit? 2. E
 x. a. Fallis te incantum; spem turbidus hauris inanem; x.
 4. a. Nec, quæ circumstent te deinde pericula, cernis, x.
 1. G. Ni refugis, tenuesq, piget cognoscere curas x.
 5. a. Præsentis terræ, ac argenti, auriq, talenta: 5.
 1. G. Si te digna manet diuini gloria regni, 9.
 5. Ecl. Desine plura puer; custodi, & consule longè; 9.
 8. a. Egredere ô certis dimensum partibus orbem, 1.
 5. a. Mille vijs textum cæcis iter, anticipemq, 5.
 2. G. Tellurem; exhalat nebulas, fumosq, volucres; 2.
 9. a. Rumpe moras omnes: breue, & irreparabile tempus x.
 Omnibus est vitæ; fugit irreparabile tempus, 3.

Singu

Singula dum captus circumuectaris amore;

a. Aude hospes contemnere opes, & te quoq; dignum
Finge Deo; solare inopes, succurrere relictis:

9. a.

a. Tu, ne cede malis, dubijs ne deficere rebis;

6. a.

a. Nusquam abero, & tutum patrio te limite sistam;

Ecl. Mutabis merces, cælôq; inuectus aperto

1. a.

Ecl. Candidus insuetum mirabere limen Olympi:

a. Hic tibi certa domus, requies ea certa laborum.

8. a.

a. Iamq; tibi (ne vana habeat fiducia rerum)

xj. a.

a. Signa tibi dicam: perfecto temporis orbe

6. a.

G. SIGNA dabo. solum certissima SIGNA sequentiur,

a. Vulneraq; illa geres, quæ circum plurima muros

Accepi patrios, diuini SIGNA decoris;

5. a.

Ecl. Iamq; nouum terræ stupeant luceſcere SANCTVM

8. a.

a. Omnes Calicolæ. Sic Iuppiter ipse monebat;

7. a.

a. Scilicet id magnum sperans fore munus amanti:

a. His dictis incensum animum inflammavit amore

G. Aethereo; conuersi animi, compressus & omnis

2. a.

Impetus, & uiuo tentat præuerrere amore

1. a.

Iam pridem resides animos, desuetæque corda.

12. a. Ille humilis, anidis ubi subdita flamma medullis,

3. G.

5. a. Talibus incensus dictis, formidine pressus

3. a.

Obstupuit; supplèxq; oculos, dextramq; preccantem:

12. a.

Protendens; equidem merui, nec deprecor, inquit,

2. a.

4. a. O pater, ô hominum, Diuumq; æterna potestas,

2. a. Vltrices flammæ, & ad impia Tartara mitti:

6. a.

7. a. Sed tu, magne Pater Diuum, miserere, tuamq;

9. a.

x. a. Te

- x. a. Te precor hanc animam serues, miserere precantis;
 6. a. Eripe me his inuicte malis: sequor omnia tanta:
 8. a. Accipio, agnoscoque libens cælestia dona;
 9. a. Et hic, est animus lucis contemptor, & altum
 9. a. Qui vita benè credat emi, quò tendis, Olympum;
 x. Ecl. Certum est in syluis, inter spelæa, malorum
 Velle fugam latè, sub te tolerare magistro
 1. a. Omnem pauperiem, & duros perferre labores;
 2. a. Nec tanta quicquam pro spe tentare recusem.
 5. a. Quod superest, tua me, Genitor, tua tristis IMAGO
 Sapius occurrat: an sit mihi gratior vlla?
 5. a. Nec tantis mora prodigijs, nunc tempus agi res.
 9. a. Sic ait: & duplicem ex humeris reiecit amictum,
 x. a. Et tunicam, molli mater quam neuerat auro,
 7. a. Atq; omnem ornatum, atq; argenti pondus, & auri
 2. G. Subiecit pedibus; tunicaq; inducitur artus
 7. a. Terribili impexa seta; ac angustus in ipso
 Fit nodus sinu; circumdat vincula plantis;
 4. G. Ille comam mollem iam tum tondebat in orbem.
 3. G. Præterea mæsto defixus lumine vultu
 Incedit, linquens aulas, & limina Regum:
 2. G. Illum non populi fascès, non purpura Regum,
 2. G. Non res Romanæ, laudumue arrecta cupido
 2. G. Flexit, non miseri possunt reuocare parentes:
 2. G. Flumina amat, sylvasq; inglorius, inuia lustra,
 1. Ecl. Pauperis & tuguri congestum cespitem culmen,
 1. Ecl. Nec spes libertatis erat, nec cura peculî;

3. G. Pocul

- G. Pocula sunt fontes; ventos perpeſſus, & imbres, 9. a.
 G. Et patiens operum, viridi proiectus in antro 1. Ecl.
 Ecl. Sape iacet pernōx inſtrato ſaxa cubili, 3. G.
 G. Quo minus eſt illi cura mortalis egeſtas:
 a. Vt Venerem, & cæci ſtimulos auertat amoris, 3. G.
 G. Caſariam immundo perfeſam puluere turpans, 12. a.
 a. Multa cano lateri ingeminat, & pectore vaſtos
 Dat ſonitus, atro liquuntur ſanguine guttæ: 3. a.
 Ecl. Mollia purpureus quondam color oſſa reliquit, 4. a.
 G. Deformat macies morbo, illuicq; pereſa, 4. G.
 Ecl. Hirsutumque ſupercilium, promiſſaq; barba;
 a. Sanguis hebet, frigētiq; effata in corpore vires,
 a. Afflictus vitamq; extrema per omnia ducit. 3. G.
 a. Extemplo Socios, latam cognomine gentem, 3. a.
 a. Preſtantes virtute legit Laurentibus agris; xj. a.
 a. Et louis imperium, & cari præcepta parentis
 Edocer; & voluens fatorum arcana mouebat; 1. a.
 a. Exorat pacem Diuum, lenire dolentes 4. a.
 Solando cupit, & dictis auertere curas,
 a. Auxilioque leuare viros in rebus egenis: 6. a.
 G. Si verò triſti languēbant corpora morbo, 4. G.
 G. Ardentes papulæ, atque immundus olentia ſudor
 Membra ſequebatur; tum membra fluentia tabo 3. a.
 a. Preſſa manu amplexus, atque oſcula dulcia figit. 1. a.
 a. Ille, inter denſas, umbroſa cacumina, fagos, 2. Ecl.
 2. a. Si quando lathum horrificum, & venerabile lignū 12. a.
 a. CONFIXI, ipſe ſuo triſti cum corde volutet, 6. a.
 12. a. ET

12. a. ET CHRISTVM aduersū, nō digna morte perceptū
 8. a. Complexu teneat, lacrymis implet obortis;
 1. a. Expleri mentem nequit, ardescitq; tuendo;
 2. a. Hoc solamen erat; clauosque affixus, & hærens
 Nusquam amittebat, oculosq; sub astra tenebat;
 1. a. Letitiā, metuq; avidus coniungere mortem:
 7. a. Odit & ipse pater Pluton, odere sorores
 Tartareæ: illudunt species, atque ora ferarum;
 1. G. Ecce inimicus atrox formas se pertit in omnes,
 4. G. Cum clamore ruit magno ceruice Leæna,
 4. G. Squamosusq; Draco, flammisq; armata Chimæra,
 1. a. Virginis os, habitumq; gerens furialia membra
 Exiit, inspirans ignem, fallensq; veneno:
 4. G. Verum ubi nulla fugam reperit fallacia, victus
 3. G. Multa gemens ignominiam, plagasq; superbi
 Victoris se se oculis auertit, & aufert:
 6. a. Nec mirabile sonat, afflatus numine quando
 Iam propiore Deitacitus ventura videbat,
 3. G. Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur,
 6. a. Omnia percepit, cæli cui sidera parent,
 Et linguæ volucrum, & præagi fulminis ignes;
 4. G. Corda licet longè præsciscere; Iuppiter ipse
 1. a. Et mulcere dedit fluctus, & tollere ventos,
 2. a. Sistere aquam fluuijs, & vertere sidera retrō:
 7. a. Corpora multa virum, atq; animas ille euocat Orco,
 6. a. Impositosq; rogis iuuenes ante ora parentum:
 7. a. Hinc Itala gentes, omnisq; Oenotria tellus

- In dubijs responsa petunt, oracula poscunt. 3. a.
- a. At; non hæc nullis, hominum, rerumq; repertor, 12. a.
- Observans oculis, summo sedet altus Olympo,
- a. Atque illum, tales iactantem pectore curas,
- a. Omnibus exhaustum iam casibus, omnium egenum
- a. Conspicit, extremam iam sub fine laborum 4. G.
- a. Persolvat grates, promisso munere donet; 5. a.
- a. Ergo his Aligerum dictis affatur amicus: 2. a.
- a. Haud ignota loquor; scis ipse, & scire fateris; 12. a.
- a. Religio, & cuncti sua serunt, numina, Divi,
- a. Hunc iuvenem in latebris aversum à lumine Mundi, 1. G.
2. a. Deberi cælo, superasq; evadere ad auras; 6. a.
- a. Vade age, nate, voca Zephyros, & labere pennis,
- a. Hoc iuvenem egregium præstanti munere dona,
- a. SIGNAq; ferre iube, seui monimenta doloris, 12. a.
- a. Spiramenta animæ, monumentū, & pignus amoris. 5. a.
1. G. Protinus ille patris magni parere parabat 4. a.
- Imperio, terrasq; inter cælumq; volabat: 10. a.
- a. Iam Sale infuso, iam rebus luceret ectis
- a. Scindit se nubes, & in æthere exultat IMAGO 10. a.
- a. Cælicolum Regis, laceri crudeliter ora, 6. a.
- Ora manusq; ambas, traiecitq; pectora ferro; 1. a.
- a. Hinc exaudiri voces, & verba vocantis:
1. a. Ipse Deus tibi me claro demittit Olympo,
1. a. Ipse hæc ferre iubet, monumentū, & pignus amoris; 5. a.
1. a. Hic pietatis honas; te nunc habet iste secundum: 2. ecl.
2. ecl. O fortunatum, tu nunc eris aliter ab illo: 5. ecl.
- x. a. Nec

- x. a. Nec plura effatus. Ille os, oculosq; loquentis
 iam dudum, & totum lustrabat lumine corpus
9. a. CONFIXI; tacitum pertentant gaudia pectus:
4. G. Hoc visum nulli manifesto in lumine vidit.
8. a. Ecce autem subitum, atq; oculis mirabile monstrum;
1. a. Dum stupet, obtutusq; hæret defixus in uno,
5. a. In vacuo lætum cœlo speculatus, & alis
 Plaudentem, infixum stridet sub pectore vulnus,
2. G. Ferrea perq; pedes traiectus lora tumentes
2. a. Apparet; duplices tendat si ad sidera palmas
2. a. Ecce cava tepido sudant humore lacuna
- x. a. Impavidus ille admirans venerabile donum
2. a. Talia perstabat memorans, FIXVS que manebat;
12. a. Hoc erat, hoc, inquit, votis quod sæpè petiui
4. a. Iuppiter: Haud equidem tali me dignor honore:
2. a. Hec loquitur: factumq; diu cœlauit, & aeger.
3. G. His animaduersis instat sub tempus, & omnes
 Impendit curas, intentis omnibus, unus,
7. a. SIGNA que ferre iuuat, premit altum corde dolorẽ.
5. a. Ergo aderat promissa dies, & tempora Parca
 Debita complerant, lætus sociosq; reductos
12. a. Alloquitur, cœliq; vias, & sidera monstrat,
2. a. Et votis, precibusq; iubet exposcere pacem,
6. a. Lustravitq; viros, dixitq; nouissima verba:
1. a. O Socy, extremũ, quo vos fato alloquor, hoc est:
6. a. Illustres animæ, nostrumq; in nomen ituræ,
6. a. Discite iustitiam moniti, & non temnere Diuos,

- a.* Et sperate Deum memorem fandi, atq; nefandi?
a. Per varios casus, per tot discrimina rerum
a. Durate, & vosmet rebus servate secundis.
a. Illum expirantem Socy certamine summo
G. Circumstant fremitu denso, stipantq; frequentes,
a. Orantes veniam, projecti corpore terræ.
a. Paulatim exolvit se corpore, lentaq; colla
 Et captum letho ponit caput omine magno.
a. Panditur interea domus omnipotentis Olympi,
a. Tum pater omnipotens, rerum cui summa potestas,
a. Aethereum sensum, aurai simplicis ignem
a. Suscepit, cœliq; libens in parte locavit.
a. Concurrunt trepidi Comites, decorantq; sepulchro
a. Os, humerosq; Deo similem, manibusq; parenti;
a. Corpus humo liquidum ambrosiæ diffudit odorem.
a. Ex illo celebratus honos, letiq; MINORES
 Servauere diem tot iam labentibus annis.
a. Salve vera Iouis proles, decus addite Diuis,
a. Salve Sancte pater, sequimur te Sancte Deorum.
a. Ad te confugio, & supplex tua numina posco,
G. Huc pater ô rebusq; veni non asper egenis:
a. Semper honore meo, semper celebrabere donis.

1. a.

5. a.

xj. a.

7. a.

12. a.

9. a.

12. a.

4. G.

2. a.

4. a.

8. a.

Adorabo ad Templum sanctum tuum in timore

uo. Psal. 5.

E De

DE DIVO CARO LO PONT.

VIRGILIO - CENTO.

Laudate Dominum in SANCTIS eius.

Psal. 150.

6. ec. **A**mq̃ nouum terra stupeant luceſcere SAN
CIVM 8.

6. a. **M**atres, atque viri, pueri, innuptaeque pue
la. 2.

10. ec. Carmina ſunt dicenda: neget quis dicere carmen 6.

10. a. COELICOLAE Magno cithara, fidibusq̃ canoris? 6.

3. a. Da Pater augurium, atque animis illabere noſtris 2.

2. g. Carminibus patrijs votum immortale ſacrabo. 8.

5. a. Ore faucte omnes, letasq̃ aduertite mentes. 5.

6. a. Egregium forma IUVENEM genuere parentes; 7.

11. a. Quem primi colimus, meritosq̃ nouamus honores. 8.

6. a. Huius in aduentu tantarum munera laudum, 8.

9. a. Continuo noua lex oculis effulſit, & inde 10.

5. a. Aëra dimouit tenebroſum, & diſſulit umbras.

9. a. Ora PVER prima ſignans intonſa iuuenta

5. a. Talibus auſpicijs exortem ducere vitam 2.

1. a. Incumbit, veterum voluens monimenta virorum: 3.

3. g. Quid labor, & benefacta iuuent, quæ præmia laudi, 1.

4. g. Mores,

*CAROLE Pontificum CARDO, Lux publica mundi,
Quam solidè tali CARDINE terra stetit!*

R. Sadeler

E 2

4. g. Mores

These letters tell CHARLES that
CHARLES should be CALLED AND
CALLED BY HIS NAME.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

- g. Mores, & studia, & populos, & praelia discit. 3. g.
 g. Quin etiam potuit rerum cognoscere causas; 2. g.
 g. Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur,
 a. Omnia percepit, calamos non passus inertes. 8. a.
 g. Non ego cuncta meis complecti versibus opto:
 g. Profuerit meminisse magis, quàm fortibus ausis 8. a.
 a. Intravit generis lapsi sarcire ruinas. 4. g.
 a. Improbis ille hominū, Diūq; interpres Asylas, 10. a.
 a. Seditione potens, diuersis partibus orbis 12. a.
 a. Ibat ouans, Diūq; sibi poscebat honorem:
 a. Hortator scelerum, nec dictu effabilis ulli; 3. a.
 a. Nunc hos, nunc illos aditus, totumq; pererrat 4. a.
 a. Undique circuitum: sacrata resolvere iura 2. a.
 a. Infelix vates vasto certamine tendit: 12. a.
 g. Quippe, ubi fas versum, atq; nefas, tot bella per orbem,
 Tam multæ scelerum facies; Discordia demens. 6. a.
 a. Non tulit hanc speciem, rerum cui summa potestas: 10. a.
 a. Ingemuit miserans, casu concussus acerbo; 3. a.
 a. Atque hæc ipse suo tristi cum corde volutat:
 a. Vestigatq; virum, superum quem signet honore; 6. a.
 a. Quem ve petat socium summis adiungere rebus. 9. a.
 a. Hic illi occurrit, quo non præstantior alter; 6. a.
 a. Insignis longè, multis memoratus in oris. 7. a.
 a. Maximus vnde Pater, intentis omnibus vnus 2. a.
 g. Continuo rumpit vocem, pecorisq; magistrum 2. g.
 a. Declarat: viridiq; aduelat tempora mitra. 9. a.
 a. Hoc erat, hoc, votis, inquit, quod sæpè petiui:

8. a. Accipe, daque fidem; mecum partire laborem: 11. a. Tunc sunt fontem
4. a. Perficere est animus, qua rite incepta paravi; 4. a. Terrili impetu
8. a. Nulla meis sine te quaeretur gloria rebus: Imperio in
3. g. Informes resides animos, desuetaq; corda 2. a. Multa causa late
4. g. Duc, age, duc ad nos, atque altae mœnia Romæ: 1. a. Das fontem
3. a. Ne dubita, ne præceptis parere recusa; 2. a. Afflictum
2. a. Nusquam abero, & tutum patrio te limine sistam. 4. a. Interdum
1. a. Se quoq; PRINCIPIBUS pmistū agnouit in VRBE: 2. a. Hinc ille
5. a. Ille super tales, haud unquam indignus auorum, 11. a. In dubio
2. g. Iustitia excedens, & seruantissimus æqui. 2. a. Ille regis
6. a. CONCILIVMQ; vocat, quo non præsentius ullum 2. g. a. Nominat
Auxilium uenit; cuncti se scire fatentur. 10. a. g. Quia
2. g. Illum non populi fascēs, non purpura Regum, 4. a. Horrendum
2. g. Non res Romana, laudūmve arrecta cupido 5. a. g. Ecce unum
2. g. Flexit, non miseri possunt reuocare parentes; 3. g. 2. a. Denique
5. ec. Semper consilijs habitus non futilis Auctor. 11. a. g. Ipse Pat
2. a. Ast ubi iam patriæ peruentum ad limina sedis, 12. a. Significat
4. g. Protinus ille patris Magni parere parabat 4. a. 2. a. Supplicia
Imperio: instans operi, regnisq; futuris. 1. a. 11. a. Contentu
3. a. Iura dabat, legesque virus; operumq; laborem 7. a. Ma
Partibus æquabat iustis; cui maxima rerum, 9. a. 3. g. Dux p
Verborumq; fides: Populos sermone replebat. 4. a. 4. g. Mares
7. a. Cura sibi, Diuūm effigies, & templa tueri; 3. g. Inter
6. a. Nec uidisse semel satis est, iuuat usque morari. 3. g. 3. g. P
7. a. Atque omnem ornatū, atq; argenti pondus, & auri 1. a. 2. a. (H
2. g. Subiicit pedibus: superat pars altera cura, 2. g. 4. g. Ex
8. a. Ut Venerem, & cæci stimulos auertat amoris, 3. g. 2. a. Luc
3. g. Pocul

- g. Pocula sunt fontes; tunicaq; inducitur artus 8. a.
 a. Terribili impexa seta; compressus & omnis 2. a.
 Impetus; in somnis servat noctesque, diesque: 6. a.
 a. Multa cauo lateri ingeminat, & pectore vastos 9. a.
 Dat sonitus: vultum lacrymis, atque ora rigabat;
 a. Afflictus vitamq; extrema per omnia ducit. 3 g.
 a. Interea magnas volitans it fama per urbes: 7. a.
 a. Hinc Italæ gentes, & Romana palatia servans 1. g.
 a. In dubijs responsa petunt, oracula poscunt. 3. a.
 a. Ille regit dictis animos, & pectora mulcet;
 a. Nec mortale sonans, tacitus ventura videbat. 2. a.
 g. Quid maiora sequar totum vulgata per orbem? 1. a.
 a. Horrendum video, & dictu mirabile monstrum:
 g. Ecce inimicus atrox magno stridore remugit, 3. g.
 a. Dentibus infrendens fremit horridus ore cruento; 1. a.
 g. Ipse PATER tandem propius sua numina firmat, 8. a.
 12. a. Significatq; manu, ingenti percussus amore: 2. g.
 6. a. Nec plura his. Ille admirans venerabile donum;
 11. a. Contentusq; fuga, cæcis se condidit umbris. 7. a.
 7. a. Maius opus moueo; magno nunc ore sonandum: 3 g.
 3. g. Dira per incautum serpunt contagia vulgus;
 4. g. Matres, atque viri, iuvenes ante ora parentum 4. g.
 3. g. Intereunt; tota passim regione vagatur 6. a.
 3. g. Pestis acerba: rapit dura inclementia mortis; 3. g.
 2. a. (Horresco referens) defunctaq; corpora vita 4. g.
 4. g. Exportant tectis, & tristia funera ducunt:
 2. a. Luctus ubique, paup, & plurima mortis imago.

3. g. *His animaduersis, gemitum dans pectore ab imo,* 1.
 1. a. *Talia vocere refert Diuū certissima proles.* 6.
 11. a. *Summe Deūm, Sancti custos, Regnator Olympi.* 7.
 4. a. *En quid agam varia confusus imagine rerum?* 12.
 4. a. *Aspicias hæc? talin' me possum opponere monstro?* 12.
 9. a. *Mens agitat mihi, nec placida contenta quiete est.*
 1. a. *Parce pio generi, & propius res aspice nostras:*
 6. a. *Proijce tela manu, si quid pia numina possunt:* 4.
 9. a. *Pœnarum exhaustum satis est; miserere tuorum;* 12.
 10. a. *Hoc virtutis opus, quo non præstantius ullum,* 12.
 6. a. *Parcere subiectis, & debellare superbos.*
 12. a. *Dixit; opemque Dei non cassa in vota vocauit.*
 3. g. *Nec mora, nec requies, partes cunctatur in omnes,* 10.
 10. a. *Multa mouens animo; vasto certamine tendit* 12.
 2. a. *Extinxisse nefas; saltus ingressus apertos,* 11.
 8. a. *Omnia peruolat latè loca, & omnia versat:* 9.
 2. g. *Atque metus omnes, & inexorabile fatum*
 Subiecit pedibus, strepitumque Acherontis auari:
 2. g. *Et patiens operum, fortunatusq; laborum,* 11.
 4. a. *Solando cupit, & dictis auertere curas,*
 2. a. *Auxilioq; lenare viros, lenire dolentes:* 4.
 5. a. *Perfusa vestes, argenti, auriq; talenta,*
 5. a. *Extemplo socios, latam cognomine gentem,* 3.
 8. a. *Præstantes virtute legit, perq; omnia ducit:* 3. g.
 1. a. *Ni faciat, multis viduasset ciuibus Urbem* 8. a.
 4. g. *Magna lues, toto descendens corpore pestis.* 5. a.
 9. a. *Quæ vobis, quæ digna Viri pro talibus ausis?*
 9. a. *Nulla*

1. Nulla dies unquam memori vos eximet aeo.
2. Imposuit cinerem, & sopitos suscitavit ignes; 8. a.
3. Lustravitq; viros longa cum veste Sacerdos: 6. a.
4. Iamque sacerdotes clamorem ad sidera tollunt. 10. a.
5. Urbe per mediam graditur, populosq; propinquos: 3. a.
6. Tegmen habet capiti; vestigia nuda reportat; 11. a.
7. a. Incedit mæsto defixus lumina vultu; 6. a.
8. a. Signaq; ferre iuvat indigna morte perempti. 6. a.
9. a. Dum stupet, obtutuq; haret defixus in uno,
10. a. Exorans pacem Divum, tunc vulnus acerbum 11. a.
11. Conficit; & atro liquuntur sanguine gutta; 3. a.
12. a. (Multa VARI virtus) premit altum corde dolorem. 1. a.
13. a. Illum omnis tectis, agrisq; effusa iuventus,
14. a. Attentis inhians animis, prospectat euntem; 7. a.
15. a. Turbaq; miratur matrum, qui spiritus illi, 5. a.
16. Qui vultus, voci (ue sonus, vel gressus eunti.
17. a. Ad delubra venit magna comitante caterua. 2. a.
18. a. Postquam introgressi, & coram data copia fandi,
19. a. Præfatus Divos, placido sic pectore cæpit: 1. a.
20. a. Discite iustitiam moniti, & succurrite fessis, 11. a.
21. a. Communemq; vocate Deum; meliora sequamur: 3. a.
22. a. Per varios casus, per tot discrimina rerum
23. a. Durate & vosmet rebus servate secundis.
24. g. Omnia monstrabat relegens errata retrorsum; 3. a.
25. a. Nunc prece, nunc dictis virtutem accendit amaris:
26. a. Corpora multa virum, atque animas ille evocat orco. 4. a.
27. a. His demum exactis, perfectis ordine votis, 3. a.

11. a. Constitit ante aras, media inter numina Divum
 2. a. Sacra canit; precibusq; iubet exposcere pacem,
 9. a. Multa Deos orans: oneravitq; æthera votis;
 9. a. Nec longum in medio tempus: sperare salutem
 10. a. Est licitum, afflictis melius confidere rebus.
 6. a. Corporea excedit pestis en funditus omnis.
 6. a. Postquam illam VICTOR stygias detrusit ad undas;
 7. g. Continuo ingenti sonuerunt omnia plausu.
 5. a. O PATRIA, o meriti tanti nō immemor unquam;
 5. a. Et, qua servatis reuocata à morte, memento
 1. a. In freta dum fluuij current; dum montibus umbræ
 Lustrabunt conuexa: Polus dum sydera pascet.
 1. a. Et iam finis erat, cum Iuppiter æthere summo,
 6. a. Observans, quæ signa ferat, quò tendere pergat:
 6. a. Post ubi conuerti cursus, sub fine laborum,
 6. a. Et PATER ipse suo superum iam signat honore,
 7. g. Atque illam scito stellantis regia cæli
 Accipit: ipse Deum manifesto in lumine vidit.
 6. a. Quique pij Vates, & phæbo digna locuti,
 9. ec. Cantantes sublimè ferant ad sydera cæli
 1. a. Insignem pietate VIRVM, noua regna petentem.
 6. a. Ipse ego paulisper, spacijs discussus iniquis,
 12. a. Suppliciter venerans, prostratus corpore terra,
 7. a. Ad te confugio, genus o qui ducis Olympo:
 10. a. Te precor hac animam serues: malè numen amicum
 Confusam eripuit mentem; miserere precantis:
 12. a. Vtere sorte tua, culpam compesco, priusquam
 3. g. Durum

Virgilio. Cento.

Durus in aduersum rapiat casusue, Deusue.

9. a.

e. Hac mea magna fides, animo gratissima nostro:

12. a.

Quod superest, oro, dubijs ne defice rebus;

6. a.

Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam.

Ad aliquem SANCTORVM conuertere. Iob. 5.

LVDVS

LVDVS
IN
SECVLI AMOREM
INIMICVM
AMORI DIVINO

I.

Non esse seculo fidendum.

*Vid mundus fragili confusus purpura,
Triumphos memorat fallaci murmure:
Quæ spondet munera vana potentia,
Vix sunt crepundia rudis infantia.*

*Vt Aquilonibus raptata folia
Dum miscent fatua inter se prælia:
Sic pede celeri decurrunt gaudia,
Et mundi fugiunt sperata præmia.*

*Quod rosa & viola decocta solibus,
Quod caltha & lilia proiecta foribus,
Quod sænum validis protritum pedibus;
Hoc mista gloria est amoris ignibus.*

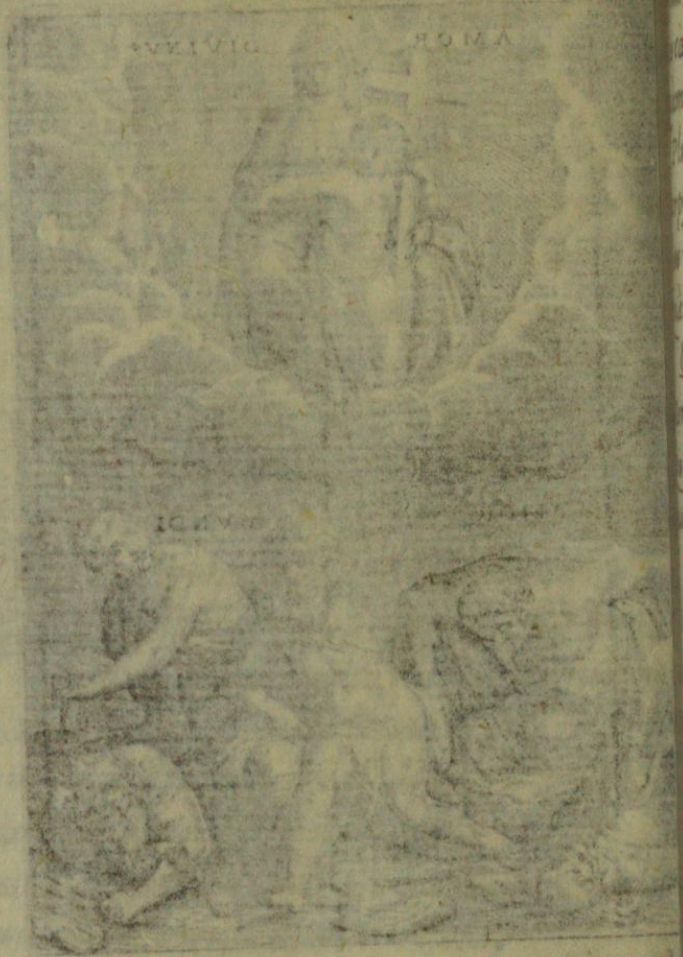
*Plus pulsus nubibus, plus fide fluctibus,
Plus vento valide dispersis nimbis,*

*In geminis geminos pueris non cernis amores?
Hic bonus, hic malus est, damnat hic, ille beat.*

R. Sadeler.

DE

Amor
in faciem crede
in carum fragili, tu
in fide Oceano, pl
in montem feru
in celo uolubis fer
in spem fandum
in tua crede rabid
in opem effera datur
in uenerata fide
in mundi fide
Quid celis sequ
in ludet credid
in longam mem
in carnes in
Nam quidam
in mento feru
in mento pand
in mentis erigit
Quid fide u
in uacuo mar
in a fecit fide
in umbres, d
Quid am
in uid penus, p
in uid opes, p
in fori iam p
Quid am

Plus fugacibus crede volucris,
Plus carni fragili, vel vanis opibus.
Plus fide Oceano, plus Aetna montibus;
Plus mortiferis Berosi fontibus;
Plus caelo nubibus saxa vomentibus,
Plus sponsionibus mundi fallentibus.
Plus crede rabidis leonis dentibus,
Plus curpyis effervis dirum frementibus;
Plus venenariis fide serpentibus,
Plus mundi spoliis blandè ludentibus.

Quid celsa sequeris? doloſo culmine
Torrens ludit credulos fallaci ſtamine.
Quid longa memoras? in ipſo limine
Mani corruet luſus imagine.

Nam quidquid ſeculo mortali naſcitur;
Momento ſeritur, momento conditur;
Momento panditur, momento clauditur;
Momento erigitur, momento labitur.

Quid fidis rebori? & ſaxa corruunt,
Et manus marmora prædura diruunt.
Quæ ſæclis ſteterant, ſcintillas metuunt.
Et imbres, chalybem, ferrumq; diluunt.

Quid annos numeras? momento rapimur;
Quid genus, proavos? momento morimur.

Quid opes? iudici ſiſtendi ducimur,
Et fors iam ignibus damnandi cingimur.

Quid arma ex acuas ſpe plenius optima?

Sudata

*Sudata incudibus Aetneis intima,
Mundiꝑ robora quaecumque maxima,
Opima corrunt inferni victima.*

*Quò Abner, Amasa, bellorum fulmina?
Quò Saul, Ionathas Iudæe lumina?*

*Memento maxima procumbunt culmina,
Dum cæli seuiunt prædura examina.*

*Quid arma proderunt, cum nudi sistimur?
Quid minæ & animi? inermes cogimur,
Permisti purpuræ sagoꝑ volumur;
Et tamquam cineres flammis commolimur.*

*Et tamquam furfures molis conterimur:
Fauille similes igni conuoluimur.
Et tamquam pluuia cælo depellimur:
Pænisꝑ immitibus terræ recondimur.*

*Vt aqua nubibus, sic terris fundimur,
Vt alga vilior, sic leues spernimur;
Vt pile cælitus mortales ludimur,
Et tandem valida fornace exurimur,*

*Flammarum stipula semper videntium,
Prunarum cespites semper vrentium,
Pænarum famites non morientium,
Dolorum pabulum semper torquentium.*

II.

Emendationem non esse differendam
in mortem.

Quò fata properant prædura & aspera?
Quò tela exacuunt, dira q̃ & effera,
Im tanta demetunt falce præpropera,
Non sceptrâ recolunt, non auri pondera.
Non parcunt matribus, non caro pignori,
Non regum in posteris & otio semini;
Non auis, proavis, non forma, aut generi
Non sceptro aut opibus, non celso muneri.
Quem non conterreant præcelsa numina
Quæ tanta conterunt calcantq̃ nomina,
Et ferè eruderant primæua germina?
Hæc hæc ista degimus sic inter limina:
Cum mundi deprimunt velluntq̃ lumina;
Et vento paleæ deflantur flumina,
Et superbi vertices altaq̃ culmina:
Et redas è nubibus contorta fulmina.
Quid vita? vitrea quod gemma pensilis:
Et scenæ & niuibus, fumog̃ similis:
Ac vix ficulneis æquanda peculis:
Aut vultu tenero qui ludunt oculis.
Cum telum admouet mors flecti nescia;
Et dolor occupat corda tepentia,

F

Quid

*Quid mens tum deligat factorum conscia;
Et è sceleribus pœnarum præscia?*

*Dum tempus patitur, locusq; fletibus,
Pulsemus Dominum densis gemitibus.*

*Non vota fileant accensa precibus,
Et tamquam mediis nata caloribus.*

*Ne serò doleas, cum nullus luctibus,
Non locus lacrymis, sancti q; moribus:
Non pœnitentis, votis, virtutibus,
Nullis suspiriis, curis, muneribus.*

*Cum reus steteris, flammis furentibus;
Pœnisq; innumeris circum freudentibus:
Nequidquam lacrymis seris cadentibus,
Aut à suspiriis votis calentibus.*

*Pro mundi illecebris, æternis ignibus;
Flammisq; sulphure & pice natantibus;
Quis vel fornacibus semper ardentibus,
Vel prunis subiici velit candentibus.*

*Quis mundi inanibus captus crepundiis
Æternum exulet lubens deliciis;
Æternum naufragus calorum gaudiis;
Æternum numinis possessus oditis?*

III.

Perire quidquid hîc magnum est.

Qvò minæ Antiochi ira q; regia?

Vel

33

G 2

46

*Vt bulla labitur quidquid hinc nobile;
 Vt flos, sic defluit quidquid amabile.
 Vt umbra deperit quidquid optabile.
 Nil firmum cogites, nil terris stabile.*

*Nulli te proavi, non parta gloria,
 Non opes eximent, forma, scientia,
 Non honos, robora, prudens solertia,
 Non menti aut corpori concessa gratia.*

*Virtus sed unica terrores adimet,
 Sola te gaudiis æternis inseret,
 Hæc una gloriam pœnasq; dirimet,
 Beabit præmiis, tormentis eximet.*

IV.

*Intutam esse honorum & dignitatum pro
 rogatiuam multorum exemplo.*

*Q**uid auro, honoribus, sceptris extollimur?
 Non pares nascimur, paresq; morimur?
 Non pares media inuenta tollimur?
 Et cursu propero fortuna pellimur?
 Non pares sanguine, paresq; tempore?
 Non pares anima, paresq; corpore?
 Non pares pretio, Christi q; vulnere,
 Fortuna impares si simus munere?
 Quò Regum Salomon primus prudentia?*

Sampson Dalila captus dementia?
 Hemor fatua lusus fidentia?
 cunctos superans Xerxes potentia?
 Quò Cyrus pallio cinctus coccineo?
 Quò Phryso rutilans theristro gemmeo?
 Quò splendens balteo Darius aureo?
 Diues habitu nitens purpureo?
 Quò Cræsus insolens fidens diuitiis?
 Quò dirus Hannibal ferox victoriis?
 Quò magnus Macedo, Persarum spoliis,
 Nec orbis maximi satur exuviis?
 Quò Sylla madidus civili sanguine?
 Quò Cæsar gladiis raptus ceu turbine?
 Quò tectus Africo Pompeius cinere?
 Quò Crassus Parthico delusus puluere?
 Quò Nero, Claudius, Heliobalus?
 Calba, Caligula, Otto, Vitellius?
 Quò Verus, Pertinax, Valens, Magnentius?
 Albinus, Maximus, Piso, Leontius?
 Quò Reges reliqui, tot magna nomina?
 Quò duces, Principes, terrarum Numina?
 Momento citius clauduntur lumina,
 Nec parcunt generi Parcarum stamina.
 Aeterna cogites, ignes & præmia,
 Aeterna contue, flammæ, & gaudia
 Alterna delige. Stat parca gloria,
 Stant pæna: & nemini patent effugia.

F 3

V. Infe-

V.

Infelici plurimùm Regum magnorumquē
 exitu purpuram sceptraque doce-
 mur contemnere.

Qui Reges numeras terrarum lumina,
 Qui duces inelytos bellorum fulmina:
 Funesta prospice regnorum culmina,
 Incerta purpuræ fallacis omina.

Quo Remus, Romulus, Sextus Tarquinius?
 Quo Titus Tatius, Tullus, Hostilius?
 Vel Ancus Marcius, Servusq; Tullius?
 Priscus, Herculeus, Drususq; Manlius?

Quo Gracchi, Melius, Scianus, Marius?
 Quo Cato, Regulus, Carbo, Licinius?
 Ruffinus, Cassius, Brutus, Antonius?
 Gallus, Copronymus, Phocas, Alexius?

Silvanus, Lentulus, Constans, Sertorius?
 Quintillus, Didius, Probus, Demetrius?
 Carinus, Tacitus, Leo, Valerius?
 Macrinus, Commodus, Carus, Procopius?

Comnenus, Nicias, Celsus, Constantius?
 Agis, Miltiades, Xeno, Decentius?
 Traulus, Leonidas, Syphax, Aëtius?
 Conon, Themistocles, Dion, Isacius?

Achilles, Hercules, Hector Numanticus,

Tigra-

ranes, Phocion, Pyrrhus, Britannicus?
 iuitus, Michaël, Thomas, Philippicus?
 Desens, Pausanias, Glycas, Isauricus?
 Lucullus, Lepidus, Lysander, Lucius?
 infredus, Vitiges, Massa, Parthenius?
 brera, Stilico, Silanus, Flavius?

Philippus, Datamis, Brocas, Ablauius?
 Omnes Domestica, aut hostili corruunt
 anu præpropera, ferro ve intereunt;
 aut duro exilio, aut veneno concidunt,
 morteq; inglorij funesta pereunt.

Hæc sceptris gloria daturq; purpuræ:
 hæc auro & opibus; fatali murmure
 hostili ut posteros funestent vulnere:
 lati barbaro & cruento funere.

Morte pars minima pacata concidunt,
 morte pars maxima funesta concidunt.
 qui tela nesciunt, mærore pereunt,
 vel lenta sanie, tabeq; corruunt.

Quò tendis animum? cum magna memoras,
 inses, exilia, venena præparas;
 iunces, equuleos, secures comparas,
 Aulcorum odia, pœnasq; innumeras.

Honores prouocant? ignes præpediant.
 voluptas allicit? flammæ te terreat.
 Opes te pertrahunt? pœnæ te retrahant.
 Aeterna prouidi tormenta metuant.

*Qui sceptras numeras, recense vulnera.
 Qui bella & aquilas, prospecta funera.
 Qui castra & oppida, metire tempora.
 Et post hæc ignibus damnata corpora.*

*Tam magno luitur, quod breui transuolat,
 Vix plumas contines; & corpus euolat.
 Quod flammis uritur momentis auolat.
 Has flammæ sapiens æternas recolat.*

*Momento purpura sceptraq; transeunt.
 Momento gloria, formæq; pereunt.
 Nulla te postera tormenta deserunt,
 Nusquam carnifices, flammæq; deerunt.*

VI.

*Diuitiarum contemptus æternitate
 proposita.*

*Q*uid regna sequeris per alta maria?
Quid mundi prodiga captas donaria?
*Non tamquam noctibus sudata somnia,
 Sic ista defluunt, & cinis omnia?*

Quid domos exstruis, lataq; prædia?
*Non illa corruunt iuuenta media,
 Vt actor fatua fias comædia,
 Vel sæua nobilis scena tragædia?*

*Quid vasta nemora, quid agros cumulas,
 Quid ades adibus regnorum æmulas?*

venti tumidas dispellunt nebulas,

anni has perimunt terrarum papulas.

Quid hortos pascuis fontesq; accumulas?

Quid rupes montibus vallesq; vinculas?

Et has posteritas enarret fabulas,

Fortuna vomitus, funestas crapulas?

Quid lacus, flumina, torrentes numeras?

Quid castra & oppida, sceptraq; memoras?

Num Cræsos opibus Midasq; superas,

Non ad supplicia flammassq; properas?

Quò fatiscientia frumentis horrea,

Assata fructibus grata pomæria,

Pressaq; pondere prædiues area,

Spondentq; tempora tot votis paria?

Autumno mustea quid torcularia,

Quid nouo grauida lacte mulctralia,

Vel quid gementibus tectis granaria,

Non scelus acuiunt, non tribunalia?

Non tela exasperant minarum ignea?

Aut non incendia pascunt sulphurea?

Dira materies lignorum picea,

Infelix posthuma flammarum palea.

Hac nocte aut citius collectur anima.

Quid spes tunc proderunt vota q; inania?

Succedunt commodis tormenta immania.

Luenda, ô nimium magno! vesania.

Cum solis ignibus lingua potabitur:

Cum flammis, sulphure, pice cœnabitur.
 Stillansq; digitis gutta negabitur:
 Nec quidquam precibus fufis donabitur.
 Non anni reduces, non vita dabitur.

Quæ cursu properans cita dilabitur:
 Quis flammis miseros cinctos solabitur,
 Cum nullis lacrymis crimen piabitur,
 Quibus tunc viribus mens roborabitur,
 Cum tantis ignibus nec gutta allabitur?
 Cum sola pietas cælo locabitur?
 Sola deliciis cæli rorabitur?

O nimis fatua vecorsq; vanitas!
 Cuius tam fuitiles leuesq; semitas
 Infelix sequitur momento æternitas;
 Flammisq; indomita dira crudelitas.
 Infausta ô nimium mundi felicitas,
 Fallaxq; nimium amœna amœnitas,
 Tam breui laberis. seuq; æternitas
 Succedit miseris. ô dura æternitas!

Cum gutta mediis negatur ignibus,
 Negatur mediis aqua fornacibus,
 Aeternum medij prunis ardentibus
 Voluuntur miseri flammis vrentibus.

VII.

sguga eorum quæ seculo sperari possunt,
iudicio & pœnis propositis.

FOEcunda diuiti quid dabunt prædia?
Sudata noctibus dieq; studia?
Quid ingens Domino parta pecunia?
Quid fasces, purpura, sceptraq; regia?
Cum telum iugulo mors cita admouerit;
Iudex sententiam supremus tulerit;
Ignesq; indomiti flammâq; steterit;
Spesq; omnis animam salutis fugerit?
Cum seua eternitas mundo insonuerit,
Summiq; iudicis vox intonuerit,
Et omnis validus mente exhorruerit,
Terraq; pedibus subducta fuerit?
Tortorum millia cum circumsteterint,
Testesq; innumeri parte omni cinxerint,
Spem fugæ aut veniæ cum cuncta clauferint,
Mentemq; crimina factaq; impulerint?
Cum flammâs oculi furentes viderint,
Ignesq; demones flammâsq; admouerint,
Cum picem, sulphura, tormenta senserint,
Quicumque calitus damnati fuerint?
Quid auri proderunt congesta pondera?

Quid

Quid Regum, Principum, magnorum munera?

Hortiq³, pascua, fontesq³, nemora;

Inter seuisima tortorum verbera?

Quid Venus, pocula, mensaq³ dederint?

Quid noctes lusibus insomnes iuuerint?

Cum cantus, gaudia, risusq³ euenerint,

Et post perpetua flammæ successerint?

Quid longa series annorum faciet?

Quid genus, proavi, formaq³ pariet?

Quid sceptris, purpura, regnoq³ eueniet,

Cum ignis efferus aeternum seuiet?

Quid magna proderunt scripta volumina?

Lassata sepius quid docta limina?

Quid versus nobiles librorum lumina,

Si feruet ignibus aeternis anima?

Quid plena pulpita verbis sonantibus,

Farta sententius alto tonantibus,

Densata lacrymis ora manantibus?

Si membra validis torquentur ignibus?

Quid ampla imperia lassata cadibus?

Quid lata maria defessa cladibus?

Quid campi & oppida diuulsa ciuibus,

Cum praeda fueris aeternis ignibus?

Quid numquam spolia sitim sedantia,

Hostili sanguine prata natantia,

Cruore immerito regna sudantia,

Cum loca senseris flammis furentia?

Quo

Quò belli dubius quò ferox exitus,
 festis aquilis traducti exercitus,
 quò furor martius terris indomitus,
 um tortor semiet ignis perpetuus?

VIII.

Magna ferè ruinæ proxima esse, æter-
 nare humilia.

Qui celsa sequitur, prærupta metuat,
 In summo vertice ni modum statuat,
 Prolapsu celeri necesse corruat,
 Cum moles imminens incautos obruat.
 Lapsus ex humili planoq; tutior,
 Cum è præcipiti ruina grauior.
 Ex alto durior, planoq; mitior,
 Alto frequentior, planoq; rarior.
 Sic summi vertices tanguntur fulmine,
 Quamuis præualido cincti munimine:
 Superba pectora calcantur numine,
 Quantumuis callido tecta molimine.
 Sic altas arbores venti præcipitant,
 Duraq; robora momento excandicant:
 Celsaq; rabiem ventorum prouocant,
 Accendunt animos, minasq; exasperant.
 Virgulta tenera cum Noti quatiunt,
 Aut Aquilonibus lentata prouunt,

Stant

*Stant fixa sedibus, iraſq; combibunt,
Nec ſeuam rabiem, minasq; metuunt.*

*Sors dura, & aſpera magnorum amula:
Magnorum inuida, diraſq; facula,
Futuri generis infamis macula,
Cum regnum ſiſtitur fatorum famula.*

*Cum ſummo vertice momento labimur;
E primo culmine momento pellimur:
E ſummis opibus momento exſcindimur:
E celſo munere momento excutimur.*

*Cum flore medio fracti depluimur,
Iuuenta media rapti protrudimur,
Mundiſq; gaudiis viles proſcribimur,
Regnoſq; medio ſceptriſq; euertimur.*

*Vt flores pampini, baccaſq; excutimur,
Vt vento folia concuſſa ſpargimur,
Vt denſo arundines imbre propellimur,
Vt Euro palea ſubaſta rapimur.*

*Aeternis animos tepentes erigas,
Aeternis noxia cordi ſubmoueas,
Aeternis pramia mundi diſcutias,
Aeternis priſtina moresq; corrigas.*

*Aeternum vt Numini coniunctus gaudeas
Qua mundus munera promittit fugias.
Aeternum corpore, menteq; vt valeas,
A carne, honoribus, auroq; caueas.*

Aeternum vt ignibus flammisq; careas;

Denſis

ensis gemitibus peccata deleas:
 eternum ut animum pœnis eripias;
 e carni fragili, mundoq; pareas.

IX.

eternam pro breuib; pœnis remunera-
 tionem manere, Virginum doce-
 mur exemplo.

OUm seuit Africus, tunc rosa rutilat;
 Et Austro viola perflante purpurat:
 Et Euris lilia prona dissuauiat,
 is nulla eroborat, nec vlla exanimat.
 Dum feruet carnifex, exsurgunt Barbaræ:
 recantur vbera; clarescunt Agathæ.
 Dum fumant balnea, surgunt Cæciliæ.
 Dum tela deplurunt, nascuntur Vrsulæ.
 Tauro Phalarico splendet Pelagia.
 flammis, exilio triumphat Flauia:
 incis, equuleo, cruceq; Eulalia:
 virgis, pectinibus, flammis Frebonia.
 Rotis, sartagine, vinclis Euphemia:
 edis ardentibus, fuste Serapia:
 elle, craticula, ferisq; Maxima:
 ecuri & oleo feruenti Eulampia.
 Lucia gladiis, & Agnes ignibus:
 hristina lacubus, flagris, fornacibus:

Susanna

*Susanna variis torta securibus:
Cruce & lampadibus Firmina ardentibus.*

*Has Christus gloria caelesti munerat,
Has sponsas stabili nexu consociat.
E sexu fragili triumphos numerat.
Celoq; ex humili coronas duplicat.*

*Profuso sanguine æternum purpurat.
Pro casto pectore æternum sociat:*

*Pro momentaneis æternum pignorat.
Pro ferro & ignibus æternum roborat.*

*Æternis gaudiis paceq; inaugurat.
Celoq; lucidas stellas commemorat.
Pro vita labili æternum animat.*

*Pro pœnis brevibus æternum recreat.
Maritat humiles donis caelestibus.*

*Maritat tumidos æternis ignibus.
Amicat teneras primis virtutibus.*

Lassantur validi magnis sceleribus.

*Qui speras maxima, celos inambula.
Vi parua referas, mundum perambula.
Quid sunt hæc aliud quàm cæli famula,
Vel tamquam vitrea commissa pocula?*

X.

Comparatio rerum seculi huius &
alterius.

Quid terra portio puluisq̃ extolleris?
 Non nudus utero matris effunderis,
 In visceribus terræ recondaris,
 Et duro iudici damnandus siseris?
 Quid fidis seculo? stat prona aeternitas.
 Quia spe deluderis? stat firma aeternitas.
 Quid fugam cogitas? stat certa aeternitas.
 Quoquo te flexeris, terret aeternitas.
 Bonis hic fruimur? ibi igne exurimur.
 In momento fruimur? aeternum urimur.
 In bonis hic pascimur? ibi ignes patimur.
 In momento pascimur, aeternum patimur.
 Quis pro his opibus tormenta deligat?
 Pro mundi gaudiis diuina negligat?
 Pro mundi honoribus caelestes abigat?
 Pro tam fugacibus quis flammās eligat?
 Sirenum vocibus quis aures præbeat?
 Quis ignes cogitans terrena voueat?
 Aeterna providens non mente paueat?
 Flammāsq̃ contuens non totus horreat?
 Felix qui potuit opes contemnere,
 Prudens qui gloriam concessam spernere,

G

Fortis

Fortis qui munera mundi respuere,

Aeterna præmia doctus eligere.

Mundi qui negligit promissa præmia,

Aeterna breuibus mercatur gaudia:

Mundi qui sequitur promissa præmia,

Aeterna breuibus commutat gaudia.

Hæc voluas animo. stat certa æternitas:

Flammarum crucians tristis æternitas:

Calorum recreans felix æternitas.

Momento medium, utrimque æternitas:

Honores fugiunt, manet æternitas.

Aurum te deserit, manet æternitas.

Caro dilabitur, manet æternitas.

Et pro tam vilibus, tam seua æternitas.

Pro tam fugacibus, immensa æternitas:

Pro tam fallacibus, tam vera æternitas:

Pro tam fragilibus, tam dura æternitas:

Et pro tam breuibus, æterna æternitas.

Quis pro tam breuibus æterna deligat?

Quis ignes, sulphura, flammæq; intelligat?

Quæ seua æternitas æternum colligat?

Nullaq; æternitas æternum mitigat?

O dura nimium pœnarum æternitas!

O seua & effera flammæ æternitas!

O cruda nimium, longaq; æternitas!

Finemq; nesciens æterna æternitas!

FINIS.

MONACHI.
Ex formis Annæ Bergiæ viduæ.

Cum gratia et privilegio Sacra Cesar. Majest.

Apud Raphaelem Sadelerum Iconographum Ducalem venalis.

ANNO M. DC. XVII.

